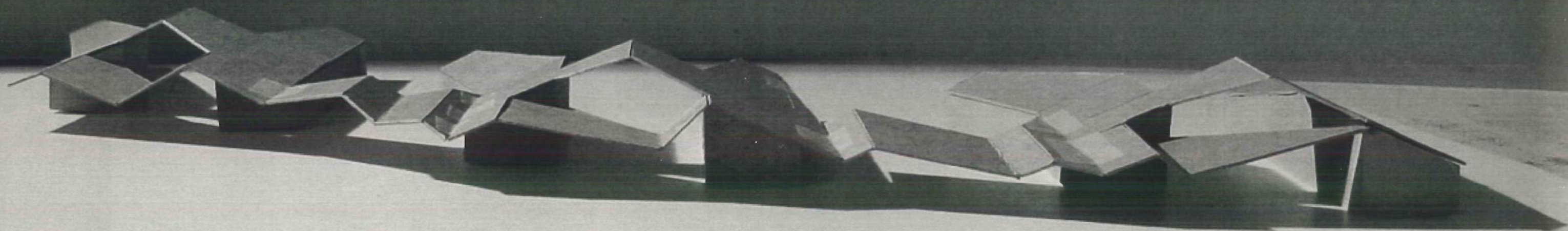

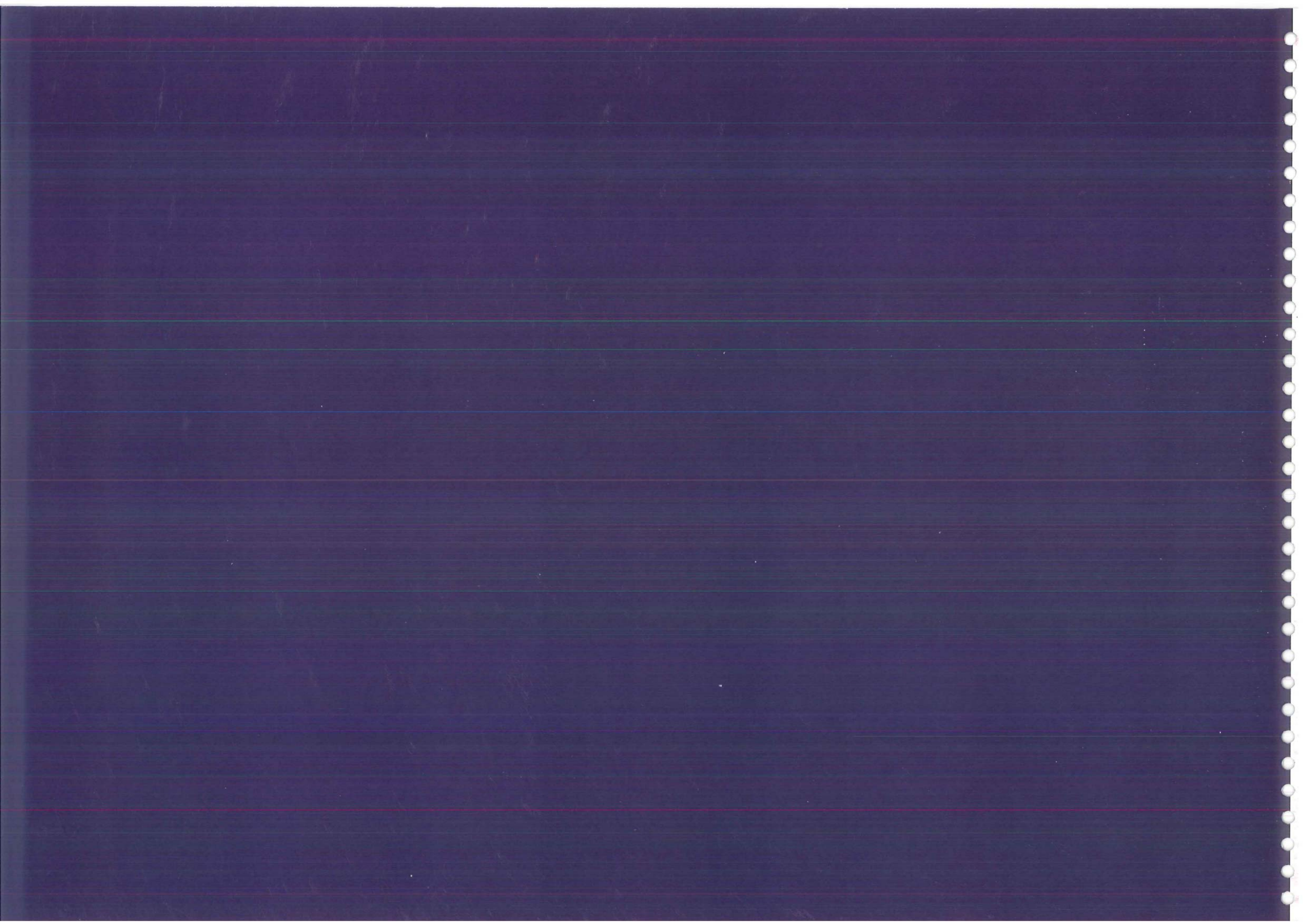
A

OpenOproep 17 16

Masterplan en ontwerp 7 woningen

Gielsbos

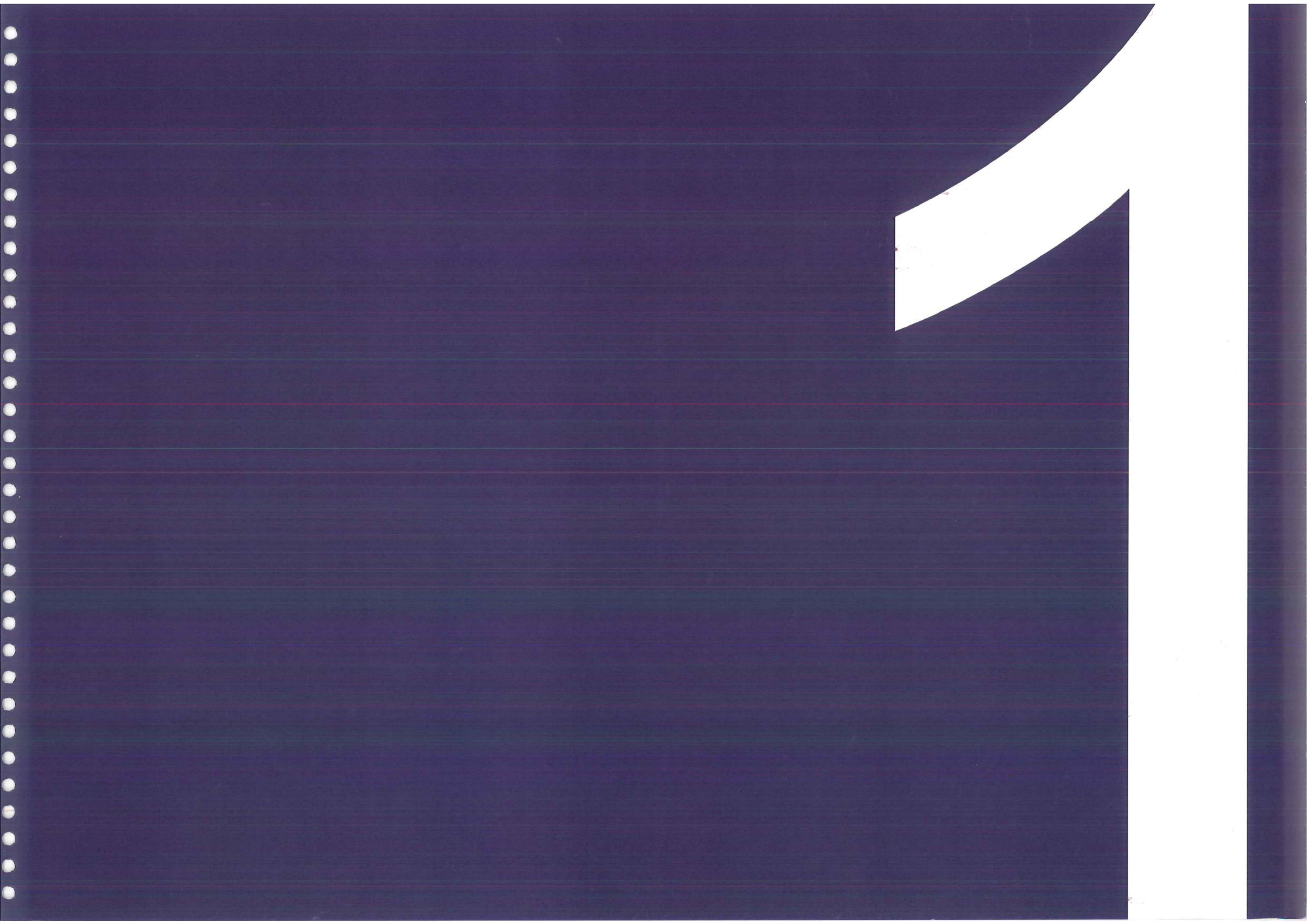

inhoudsopgave

1.	inleiding	7
2.	visie en concept	9
3.	masterplan	19
4.	architectuur	31
5.	beleving van de ruimtes	53

INLEIDING

Het GielsBos is een woongemeenschap voor personen met een ernstige tot diepe verstandelijke handicap, vaak gecombineerd met andere handicaps (lichamelijk, medisch, autisme, enz.) en/of met gedragsproblemen.

Zij wonen en leven op een groen domein van 85 hectare met alle faciliteiten voor wonen, dagbesteding, behandeling, begeleiding en recreatie. Met zijn ongeveer 400 medewerkers en zijn 250 permanente bewoners vormt deze organisatie een hechte gemeenschap, maar met een open blik op de samenleving.

De huidige opzet bestaat uit paviljoenen: clusters van 5 woningen voor elk 10 bewoners. De 5 paviljoenen liggen verborgen in het groene landschap en voldoen noch conceptueel, noch bouwfysisch en bouwtechnisch aan de huidige concepten over kwaliteitsvol wonen.

Een stapsgewijze, volledige vervangingsnieuwbouw is daarom noodzakelijk.

De studieopdracht bevat twee fasen. Het masterplan omvat een nieuw concept van stapsgewijze inplanting van nieuwe woningen. Daarnaast is in het kader van het nieuw ontworpen masterplan het ontwerp gevraagd van een eerste cluster van maximaal 7 woningen voor telkens 10 bewoners.

VISIE EN CO

ANCEPT

Ontmoetingen door gastvrijheid

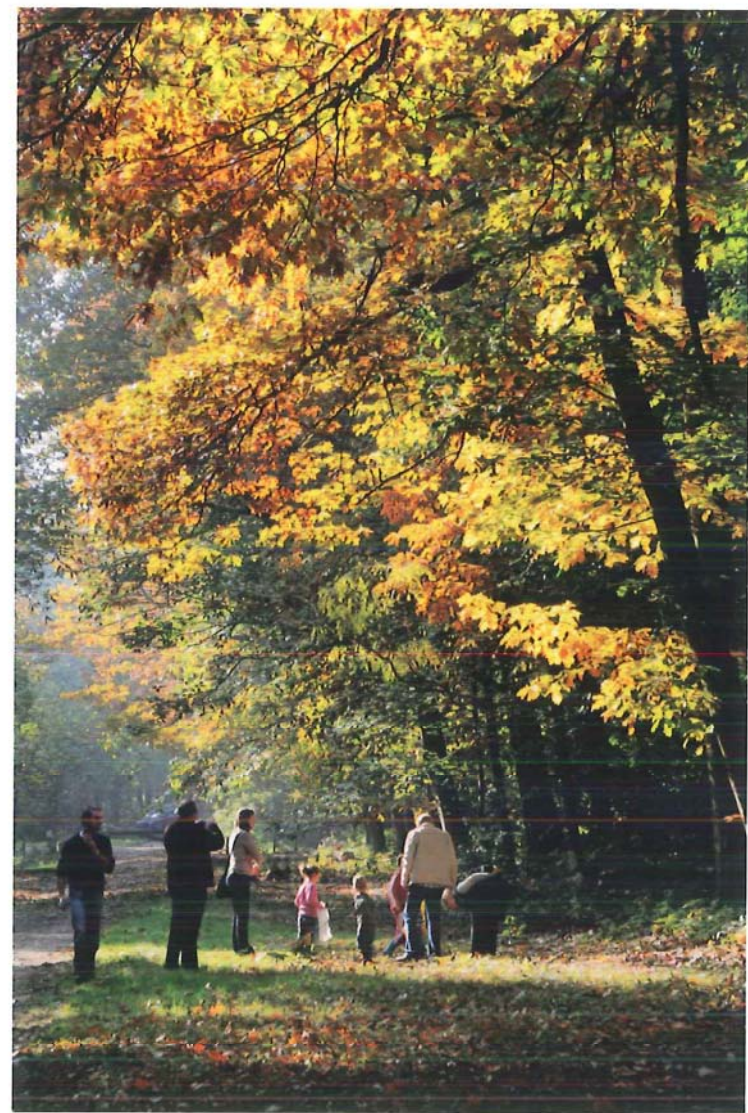
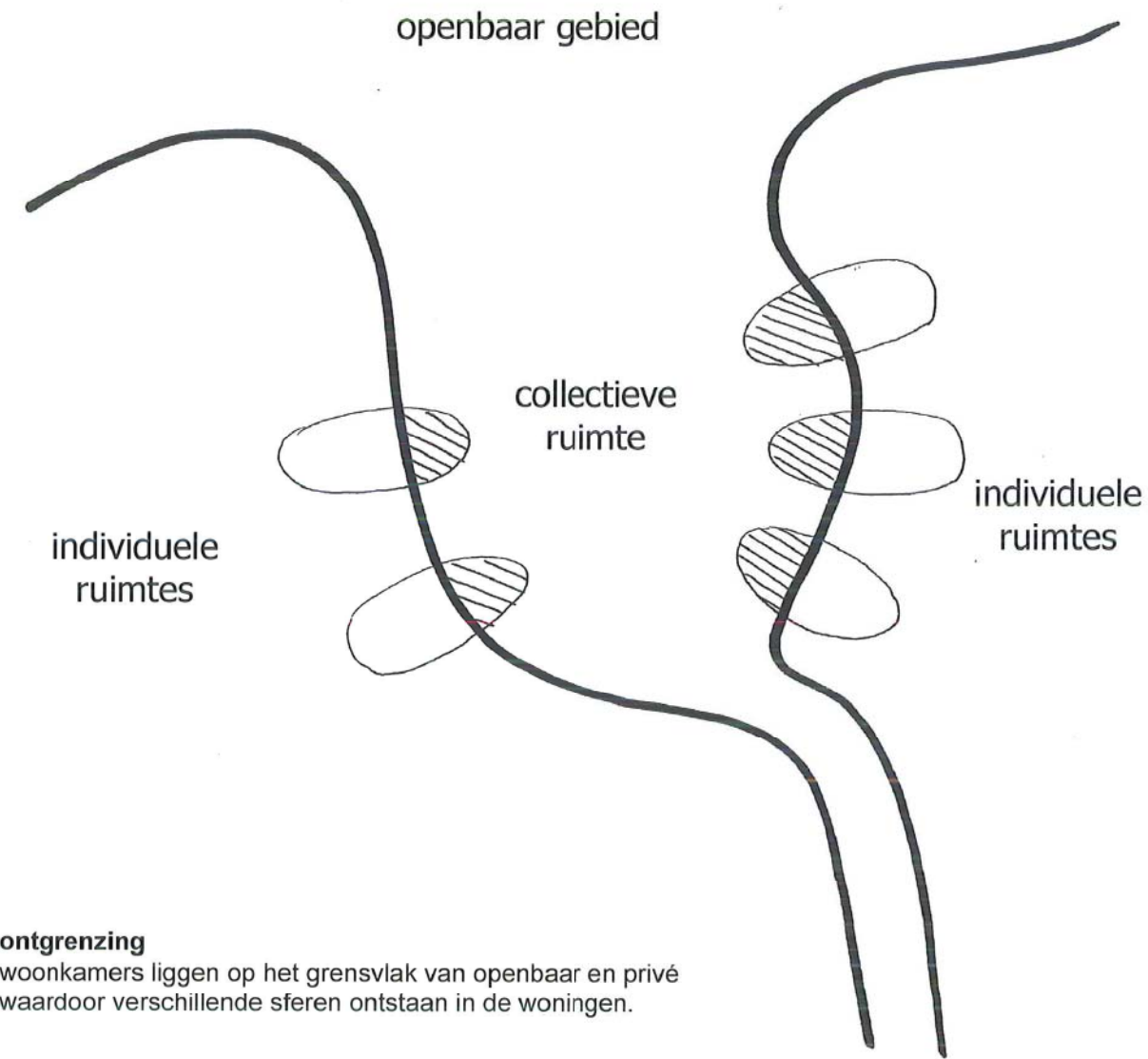
In het verleden heeft men gericht op de beperkingen van cliënten, vol goede bedoelingen aparte terreinen ingericht. Alleen voor de cliënten.

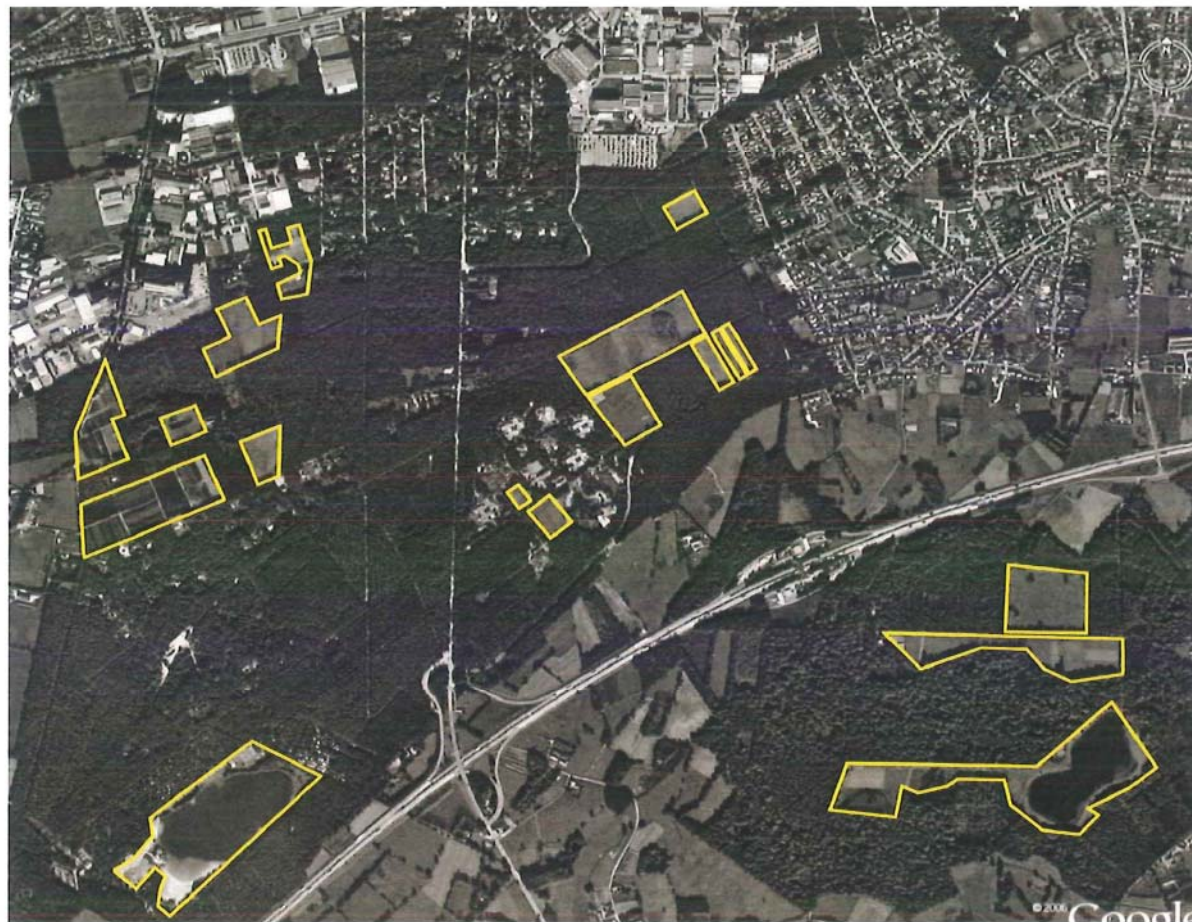
Dat is liefdevol bedoeld ten opzichte van de beperking, maar is ook zeer bepalend voor de cliënt, het cliëntstelsel, (de familieleden), en de medewerkers. De keerzijde van de medaille is het 'ver weg zijn' van de normale samenleving. Er ontstaat een 'jullie' en een 'wij'.

Zou het niet mooi zijn als deze polen elkaar ontmoeten? Veel cliënten voelen zich opgesloten in hun eigen lichaam, inderdaad beperkt. Laten wij gericht zijn op wat ze nog wel kunnen, ze helpen om op elkaar betrokken te zijn. Ontmoetingen mogelijk maken – voor zover dat kan.

Wij vinden dit een essentieel uitgangspunt in onze visie. Het creëren van kansen voor ontmoetingen. Niet kijken naar de beperkingen maar juist naar de mogelijkheden die er liggen.

Het Gielsbos zo veel mogelijk één maken met de omgeving. Laat de wereld in het Gielsbos beginnen... of ten minste de wandeltocht. Plekken vormen waar informele contacten mogelijk zijn. Een opgestoken hand, een kort praatje of een kopje koffie..... Gastvrijheid!

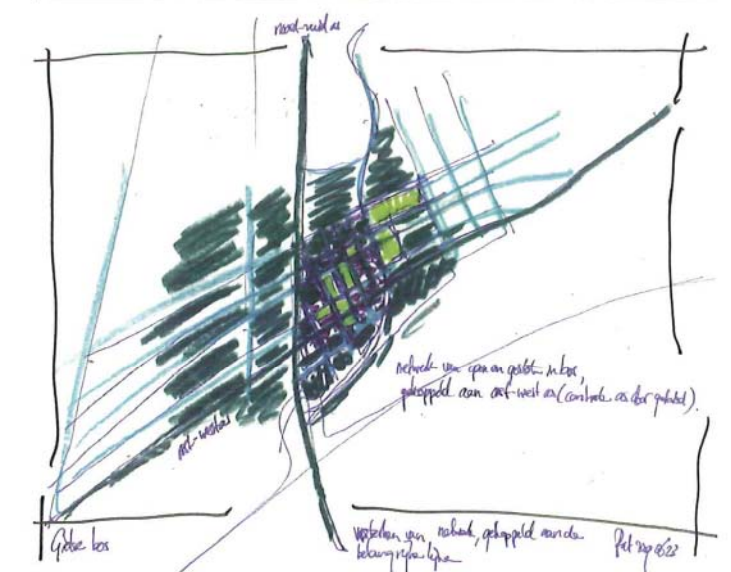
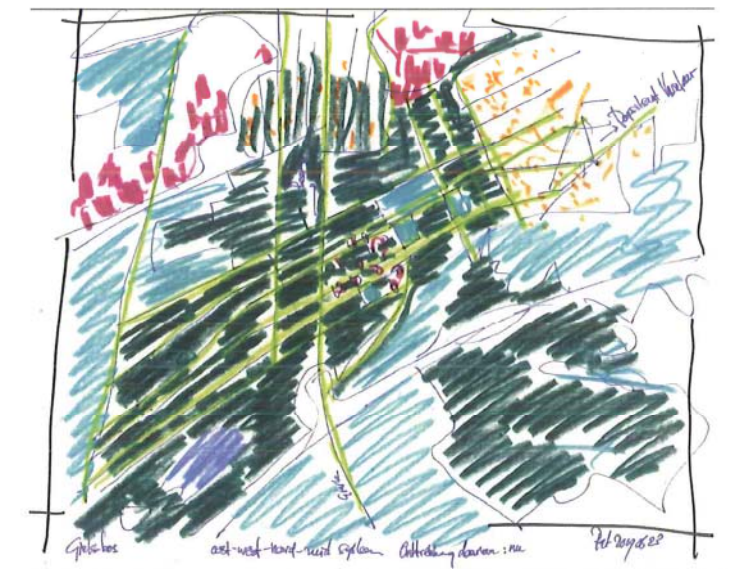

Open het Gielsbos!

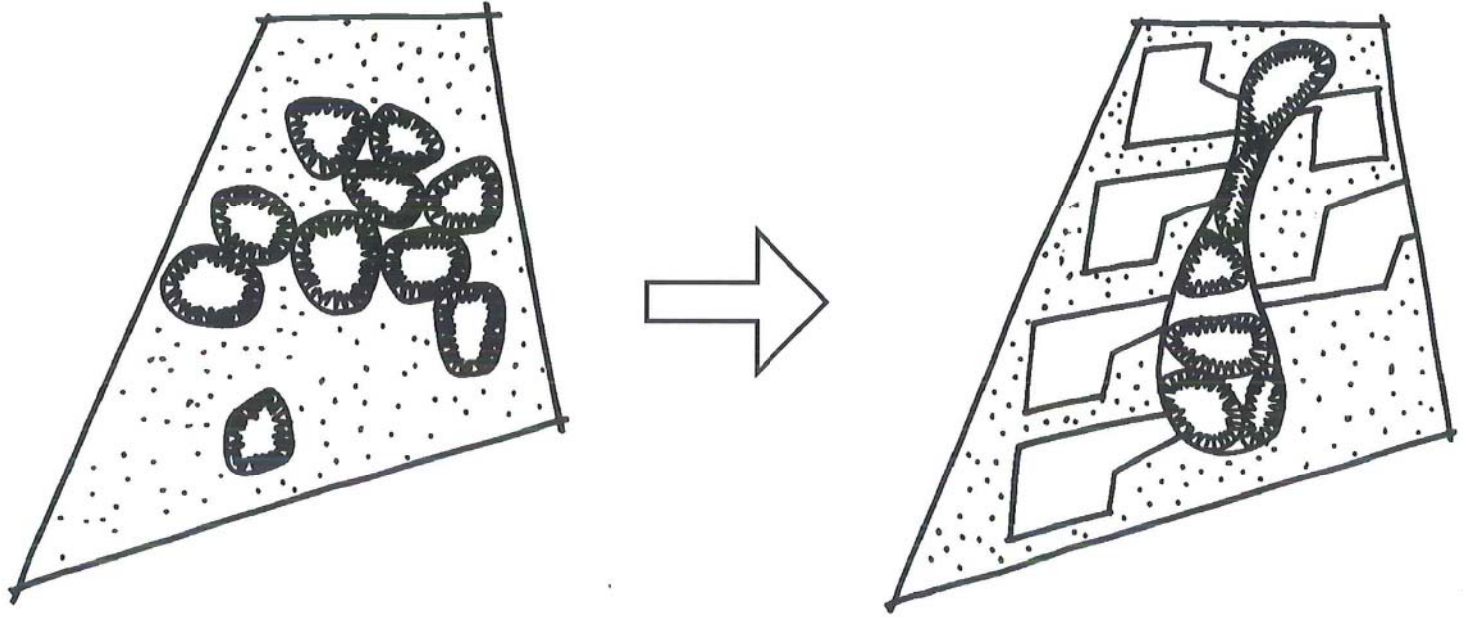
Voor die gastvrijheid en een goede maatschappelijke inbedding is in de eerste plaats openheid en toegankelijkheid van belang. Een logische inbedding in het landschap en verbondenheid met de omgeving, zowel fysiek als ruimtelijk-visueel.

Ontmoetingen faciliteren betekent ruimte maken en verbinden. Voor een goede oriëntatie is openheid en overzicht nodig. Het Masterplan voorziet in een heldere ruimtelijke structuur die een voortzetting is van de omliggende landschappelijke structuur van bossen met uitgespaarde open ruimtes en lange lanen.

Er wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het woongebied en de diverse voorzieningen. De woningen zijn op open plekken in het bos gesitueerd. Elke boskamer is een herkenbare eigen plek en beantwoordt daarmee aan de vraag naar meer individualiteit, maar maakt tegelijkertijd deel uit van het geheel. Dit principe van eenheid in verscheidenheid krijgt verder vorm in de opzet van de woningen rond erven, geïnspireerd op de typologie van het boerenerf/ hoeven die refereert aan een landelijke sfeer maar ook iets van een landgoed heeft.

De voorzieningen liggen verspreid in een centraal park waarlangs ook de hoofdontsluiting (de parkweg) loopt. Deze parkweg maakt onderdeel uit van een nieuw, vereenvoudigd verkeerssysteem bestaande uit een rondweg en woonlanen, en een afzonderlijk wandel-(en fiets-) circuit.

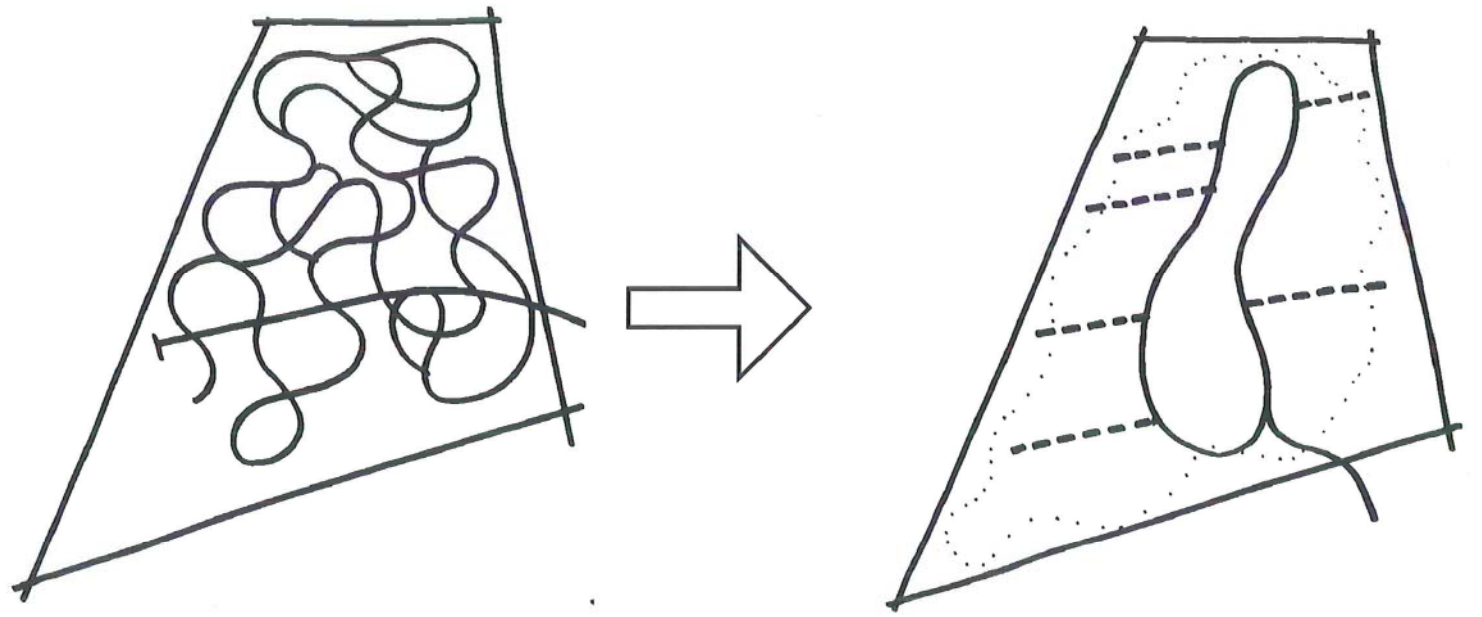
ruimtelijke structuur: boskamers en centrale parkzone

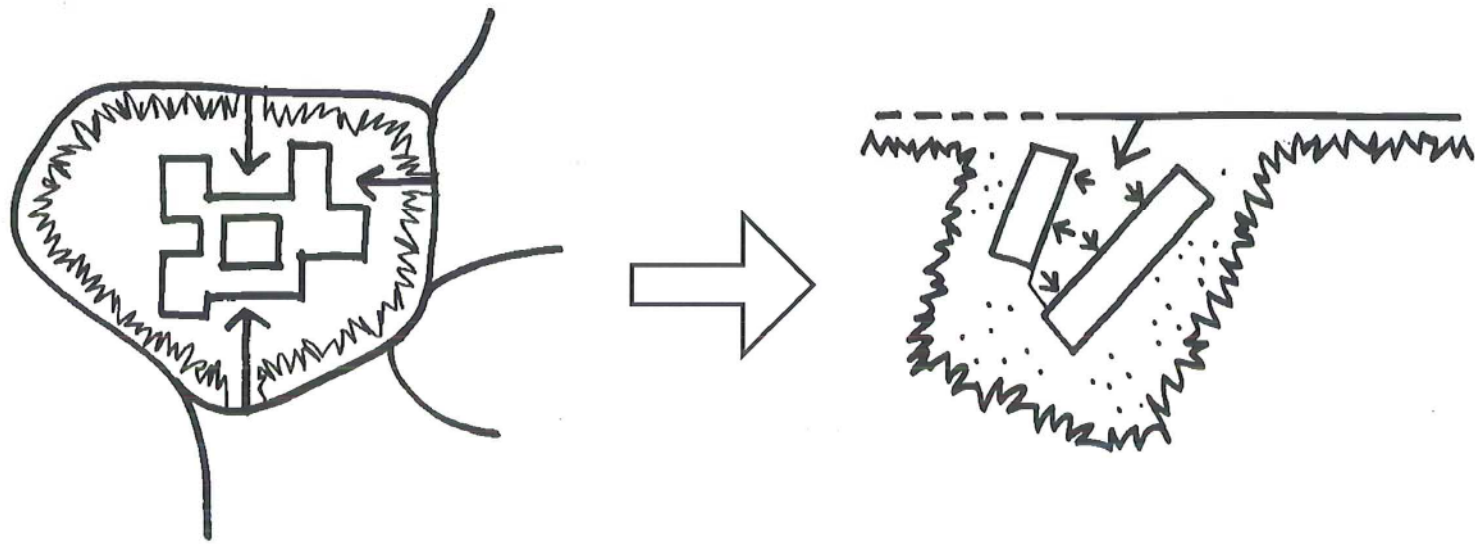
Circulatie principe; 'Shared space'

Wij denken dat het niet nodig is om de interne en externe circulatie volledig te scheiden. Het nieuwe circulatiesysteem is helder van opzet en hard rijden is er niet mogelijk. Ontmoetingen tussen intern en extern verkeer zijn uiteindelijk niet te vermijden en in feite juist wenselijk met het oog op het idee van maatschappelijke verbondenheid. Wij willen pleiten voor 'shared space' ofwel een woonerfregime op het gehele terrein, zoals dat ook geldt op woonparken, landgoederen, campings etc, en waarbij de auto te gast is. Uitgangspunt hierin is dat de cliënt bepalend is, alle andere verkeersmiddelen zullen zich aan moeten passen. Dit systeem is een goed werkend systeem ook bij andere zorginstellingen. Het reduceren van de hoeveelheid verhard oppervlak draagt ook bij aan een groener beeldkwaliteit.

Los van de hoofdontsluitingsroute is er een volledig autovrij recreatief circuit dat bestaande bospaden volgt. Door dit circuit uit te breiden met nieuwe paden worden de erven onderling verbonden.

circulatie: rondweg, boslanen en recreatief circuit

orientatie: herkenbare eenheid, duidelijke voor- en achterkant

Duurzaamheid in het landschap en de stedenbouw

Duurzaamheid op stedenbouwkundig/ landschappelijk niveau komt tot uitdrukking in de omgang met de bestaande situatie. Hoe verloopt de transformatie van besloten, naar binnen gericht instituut naar toegankelijk landschappelijk ingebed woon-, werk- en verblijfsgebied? Behalve het (her-)gebruik van bestaande structuren (paden, beplanting), is in het masterplan is veel aandacht besteed aan de keuze van de bouwlocaties en de volgorde van bouwen (zie fasering). Zo kan de gemeenschap Gielsbos gedurende de transformatie met zo min mogelijk hinder voor bewoners, bezoekers en medewerkers blijven functioneren.

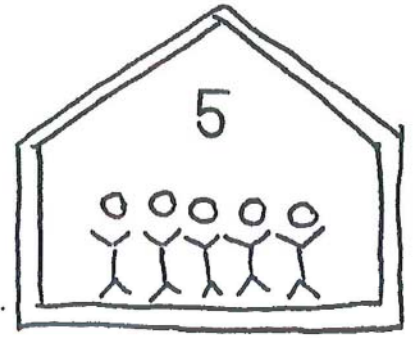
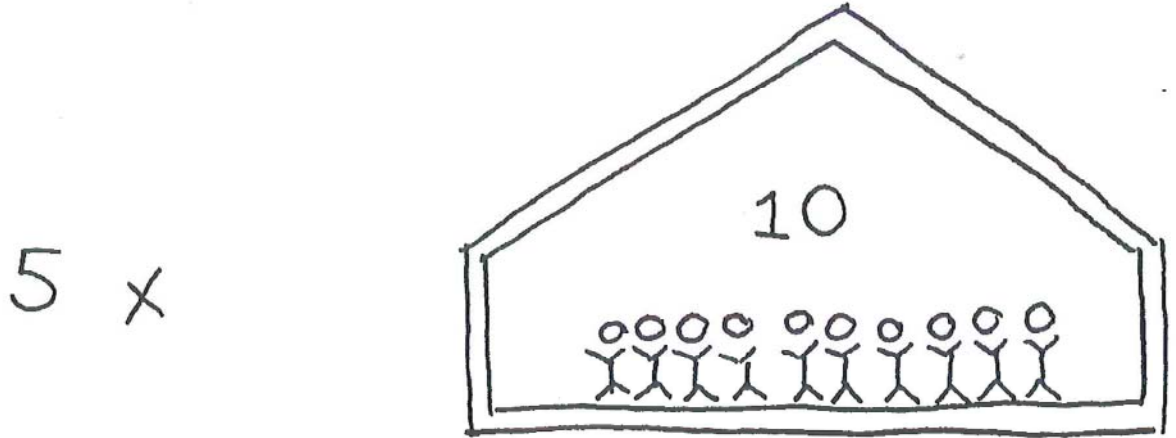
Het masterplan voorziet in een plusvariant, waarbij indien nodig en gewenst na vervanging van alle woningen begonnen kan worden met vervanging van de voorzieningen en transformatie van het park tot een grote open ruimte in het bos. (parkweide/boomweide)
Een betere koppeling van het centrale park met de boerderij behoort dan ook tot de mogelijkheden.

5 x 10 wordt 10 x 5

De cliënten die het Gielsbos als nieuwe woonplaats krijgen, wonen hier meestal hun hele leven. Ons doel is een thuis te ontwerpen voor deze mensen. Een huis in een schaal die voelt als een thuis. Die betrokkenheid op elkaar mogelijk maakt. Daarom behelst ons ontwerp niet 5 woningen voor 10 personen maar 10 woningen voor 5 (a 6) cliënten. Een woonkamer die contact mogelijk maakt, gangen die ook verblijfsruimten kunnen zijn, de hoeveelheid kamers passend bij een gewoon woonhuis. Omdat beheer een belangrijke rol speelt in een zorginstelling hebben wij de woningen zo ontworpen, dat er telkens twee aan elkaar gekoppeld zijn. Een aantal functies worden gedeeld en ruimtes lopen gedeeltelijk in elkaar over. De binnentuin wordt gezamenlijk gebruikt. En er is meer dan voldoende individualiteit voor het gevoel van een vertrouwd thuis.

referentiebeelden:
compartimentering van leefruimtes
collectieve ruimtes vertonen naast eenheid individualiteit

x 10

individualiteit vs. collectiviteit

Individualiteit

Mensen die aan de zorg van een instelling zoals het Gielsboszintoevertrouwdhebbeneenverstandelijke beperking, vaak ook nog gecombineerd met zware lichamelijke problemen. Men is vaak geneigd zich vooral te richten op die beperkingen, het zo veel als kan wegnemen van de problemen die daardoor ontstaan, of het verzachten van de gevolgen. Dwars door die beperkingen heen gaat echter een mens schuil. Een mens met een eigen individualiteit. Met een eigen naam. Met eigen mogelijkheden. Dat vraagt ook om individualiteit in de architectuur, van het erf tot aan de slaapkamer. Ruimte voor privacy maar ook voor betrokkenheid op elkaar. Zo veel mogelijk regie over het eigen leven. Er zijn verschillende manieren ontwikkeld om de wensen en voorkeuren van cliënten die niet kunnen spreken te achterhalen. Deze wensen willen wij graag in het ontwerpproces inzetten, zodat het een plek wordt waar men zich werkelijk thuis voelt graag werkt en op bezoek komt.

Ons ontwerp voorziet hierin. Vanuit het landschap zijn de individuele woningen als kleinschalige volumes zichtbaar. Onder het daklandschap zijn de entrees duidelijk herkenbaar. Woonkamers in een schaal die balanceren tussen ruimte en knusheid. Gangen die prettig en niet oneindig voelen. Kamers die allen verschillend zijn in vorm en identiteit. Ik woon hier!

Low tech Duurzaamheid

Een van de duidelijkste vragen die door de opdrachtgevers van het Gielsbos aan ons ontwerpers gesteld werden is de vraag naar de omgang met flexibiliteit. Het omgaan met het veranderen van de vraag. Dat is in het ontwerpproces niet zo moeilijk. Als de gebouwen er reeds staan wordt het een heel andere kwestie. Voor ons is het antwoord hierop een belangrijk aspect in duurzaamheid. Hoe kan het ontwerp of het gebouw anticiperen op een veranderde vraag, op een vraag naar meer, of een vraag naar anders?

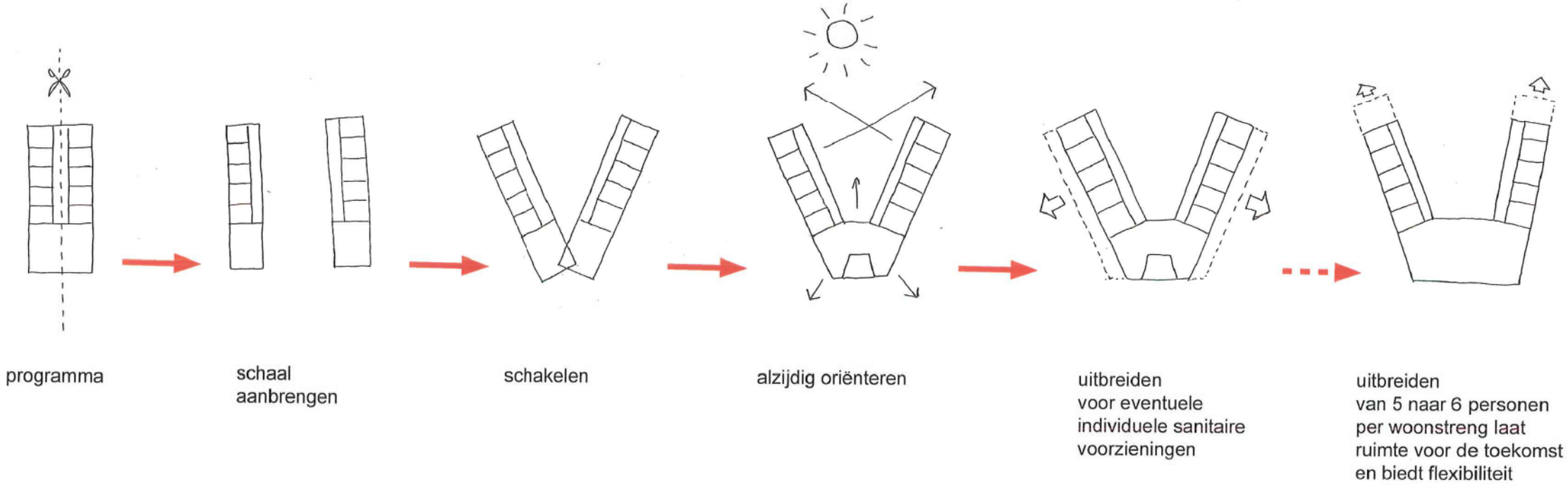
Wij hebben geïnformeerd naar de vraagstukken waar ook andere zorginstellingen mee worstelen. Vragen zoals: groeps-grootte versus beheer, individuele badkamers, klantgerichte zorg, verandering in functie of doelgroep etc.

Op een aantal van deze vragen hebben wij getracht een antwoord te geven. Zo zijn er bij andere zorginstellingen goede ervaringen met groepen van 6. In ons geval zou dat twee gekoppelde woningen van in totaal 12 bewoners betekenen. Daardoor is het mogelijk om ervoor te kiezen om een heel cluster weg te laten of door een bebouwing voor een andere vraag te vervangen. Of per cluster een woning te laten vervallen. Minder bouwen is een vorm van duurzaamheid. Dit geeft ook ruimte om per cluster uit te breiden, al dan niet met dezelfde functies.

Het vraagstuk van de eigen badkamers hebben wij opgelost, door nu al een extra funderingsstrook te voorzien, zodat het door middel van relatief eenvoudige ingrepen mogelijk is om die zone bij de woning te betrekken en tussen de slaapkamers eigen badkamers te realiseren. Ook dit maakt de woningen toekomstbestendiger.

Tevens zijn de woningen uitbreidbaar in lengterichting en relatief makkelijk aan te passen voor een andere doelgroep. Zelfs een omgekeerde integratie (het mengen van woningen voor cliënten met woningen voor de vrije markt) is daarbij een mogelijkheid.

Wij streven duurzaamheid na die gedreven wordt door flexibiliteit zonder daardoor karakterloos te worden. Dit uiteraard naast alle technische mogelijkheden, die gebouwen energetisch duurzaam maken.

programma

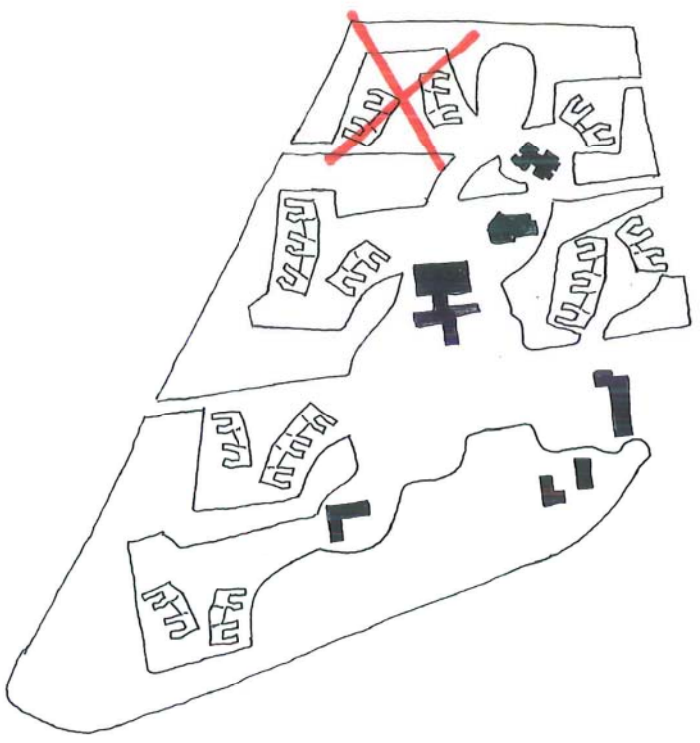
schaal aanbrengen

schakelen

alzijdig oriënteren

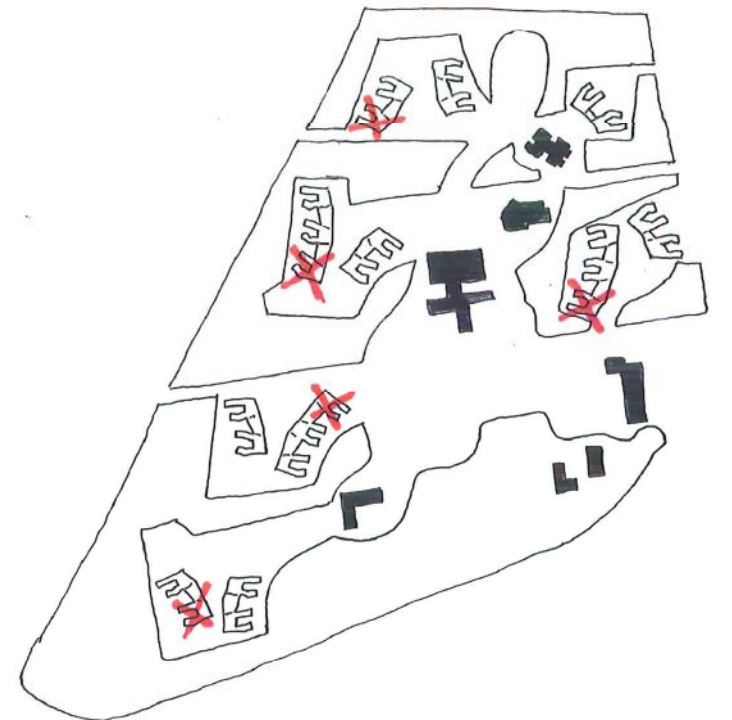
uitbreiden voor eventuele individuele sanitaire voorzieningen

uitbreiden van 5 naar 6 personen per woonstreng laat ruimte voor de toekomst en biedt flexibiliteit

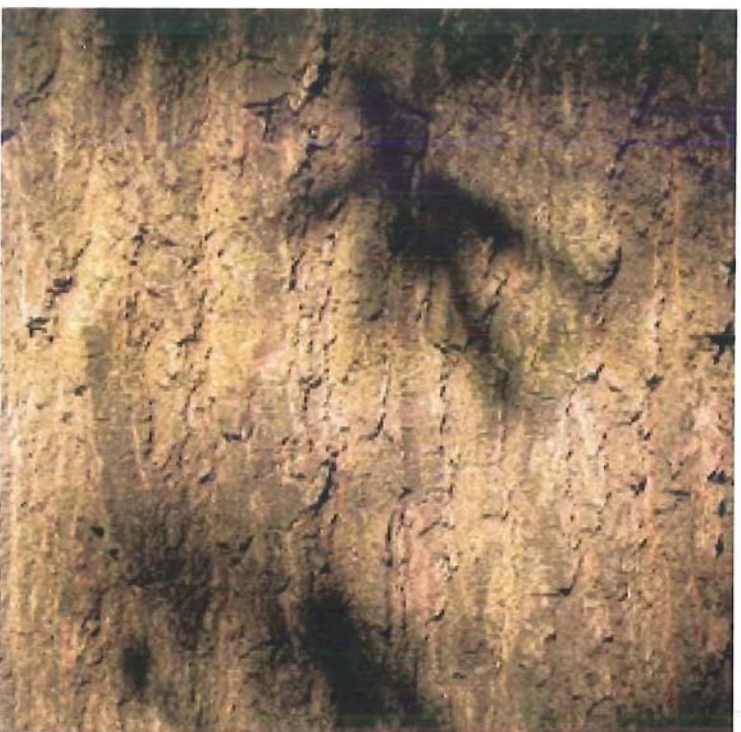
1 ensemble minder

OF

1 woning minder per ensemble

De schoonheid van de imperfectie

In de Japanse cultuur bestaat een fenomeen wabi-sabi genoemd.

'Wabi-sabi is de schoonheid van alles wat niet-perfect is, niet-eeuwig en niet-compleet. Het is de schoonheid van bescheidenheid en nederigheid. Het is de schoonheid van alles dat onconventioneel is.'

Kortom de schoonheid van de imperfectie.

Niet alleen dat wij materialen die deze imperfectie in zich hebben zeer waarderen, maar wij vinden het ook prachtig bij deze doelgroep passen. De schoonheid willen zien in iets wat ogenschijnlijk imperfect is.

Een deel van de materialen die we toepassen stralen die schoonheid uit. Het zijn materialen met de suggestie van natuurlijke processen. Ze zijn onregelmatig, intiem, pretentieloos. Maar vooral ook karakteristiek en prachtig passend in het landschap.

MASTERPLA

N

locatie: knelpunten

gesloten rand

bebouwing verscholen achter groen

onduidelijke orientatie van de woningen

laan heeft herprofilering

onduidelijke circulatie

dichte beplanting

locatie: kwaliteiten

prominente laan

grote open ruimte

relatie met het buitengebied

Het terrein van de woongemeenschap GielsBos maakt onderdeel uit van een grotere landschappelijke structuur van bospercelen op voormalige woeste gronden. Tussen de percelen zijn lange rechte corridors uitgespaard, binnen het geheel zijn er verschillende open ruimtes te vinden (boskamers).

(boerderij overzijde)

Op het terrein zelf zijn de bospercelen nog herkenbaar aan de randen, het middengebied is getransformeerd tot tuin/parklandschap met daarin verscholen de bebouwing.

Een laan (de entreeweg) is nog prominent aanwezig, maar vooral als 'snelweg', zonder echt een verbindende functie te hebben. Het verkeerssysteem is ondoorzichtig: er zijn veel kronkelige paden met aan weerszijden hoge beplanting, wat de oriëntatie bemoeilijkt.

Het GielsBos is daardoor een besloten wereld, weliswaar publiek toegankelijk maar niet uitnodigend.

Rondom de gebouwen en woonpaviljoens is het landschap ingericht als tuinen, ontworpen door vader en zoon Wirtz. Andere groene elementen zijn een voetbalveld, een doolhof, een speeltuin, en een vijver.

tuinen van Wirtz

boscorridor

boerderij aan landschappelijke laan

Ruimtelijke structuur

De (latent) aanwezige landschappelijke structuurlijnen worden gebruikt om het Gielsbos te verbinden met de omgeving. Het netwerk van wandelpaden op het terrein van het Gielsbos vindt aansluiting op deze landschappelijke lijnen. Ook de fietsroutes raken het gebied waarbij fietsers een glimp opvangen van de gebouwen op het terrein van het Gielsbos en soms ook over het terrein hun weg vervolgen.

De Wirtz-tuinen rondom de gemeenschappelijke gebouwen worden als centrale open plek in het bos behouden. De voorzieningen liggen verspreid in dit centrale park waarlangs ook de hoofdontsluiting (de parkweg) loopt. Deze parkweg maakt onderdeel uit van een nieuw, vereenvoudigd verkeerssysteem bestaande uit een rondweg en boslanen (eikenlanen), en een afzonderlijk wandel- (en fiets-)circuit.

Er wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het woongebied en de diverse voorzieningen. De woningen zijn op open plekken in het bos gesitueerd. Deze open plekken komen vrij na sloop van de bestaande paviljoenen of worden vrijgekapt uit het bos. De boskamers worden aangevuld met gemengd bos (loof- en naaldhout) zodat het bos rijker wordt zonder de continuïteit te verliezen. Elke boskamer is een herkenbare eigen plek, maar maakt tegelijkertijd deel uit van het geheel. Dit principe van eenheid in verscheidenheid krijgt verder vorm in de opzet van de woningen rond erven.

masterplan < 15 jr

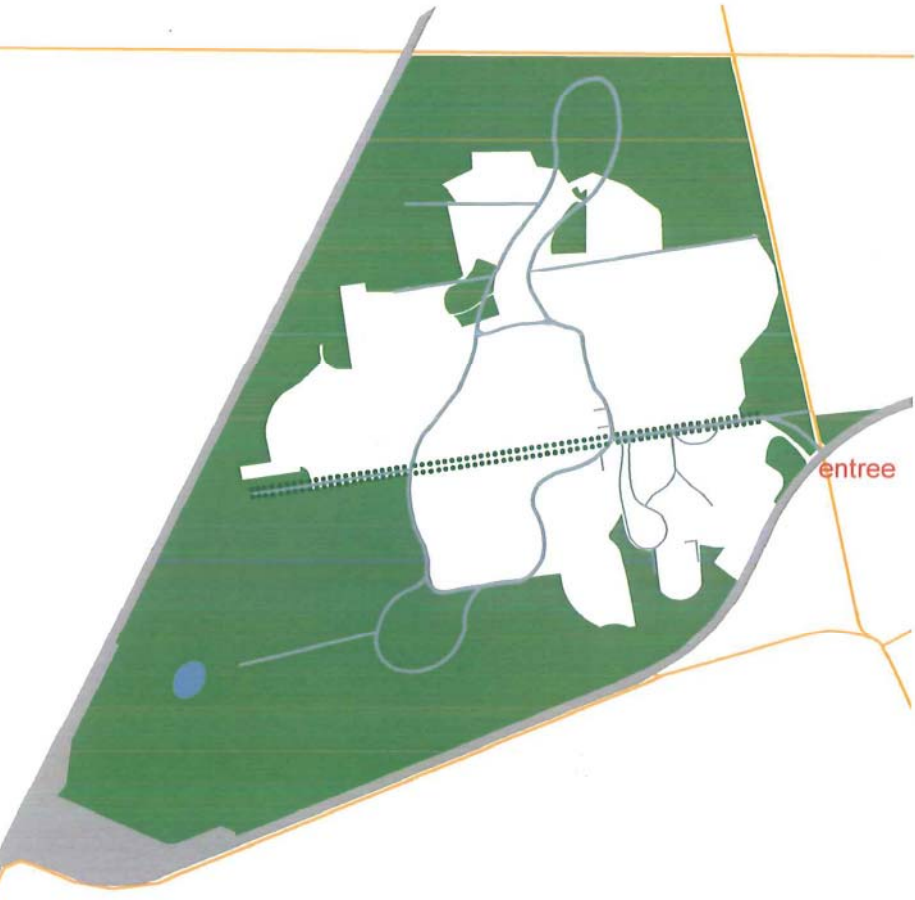

LEGENDA

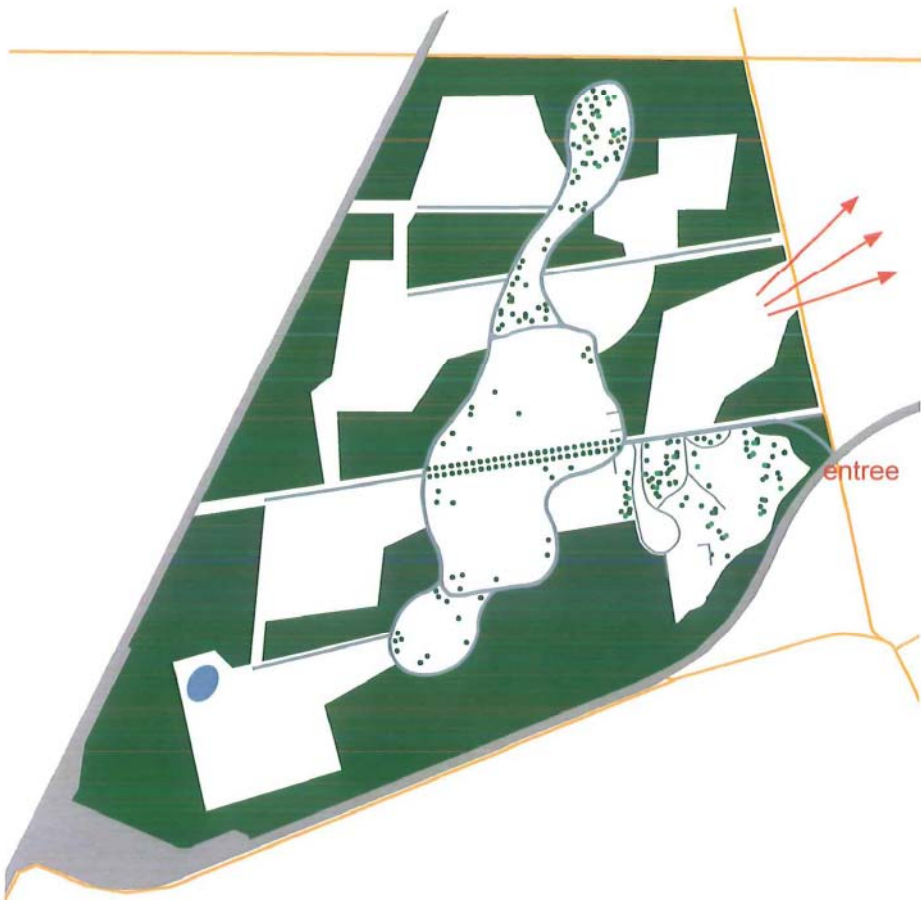
- Bestaand bos buiten plangrens
- Bestaand bos binnen plangrens
- Bos woongbied Het Gielsbos
- Boskamer
- Centraal Park (inclusief huidige Wirtztuinen)
- Gras en bomen (gemengd loof/naald)
- Hoofdontsluiting
- Parkeerterreinen
- Boslanen (Eiken)
- Bospaden
- Collectieve gebouwen bestaand
- Woningen 1e fase
- Woningen < 15 jr
- Woonerf
- Vijver

Toekomst

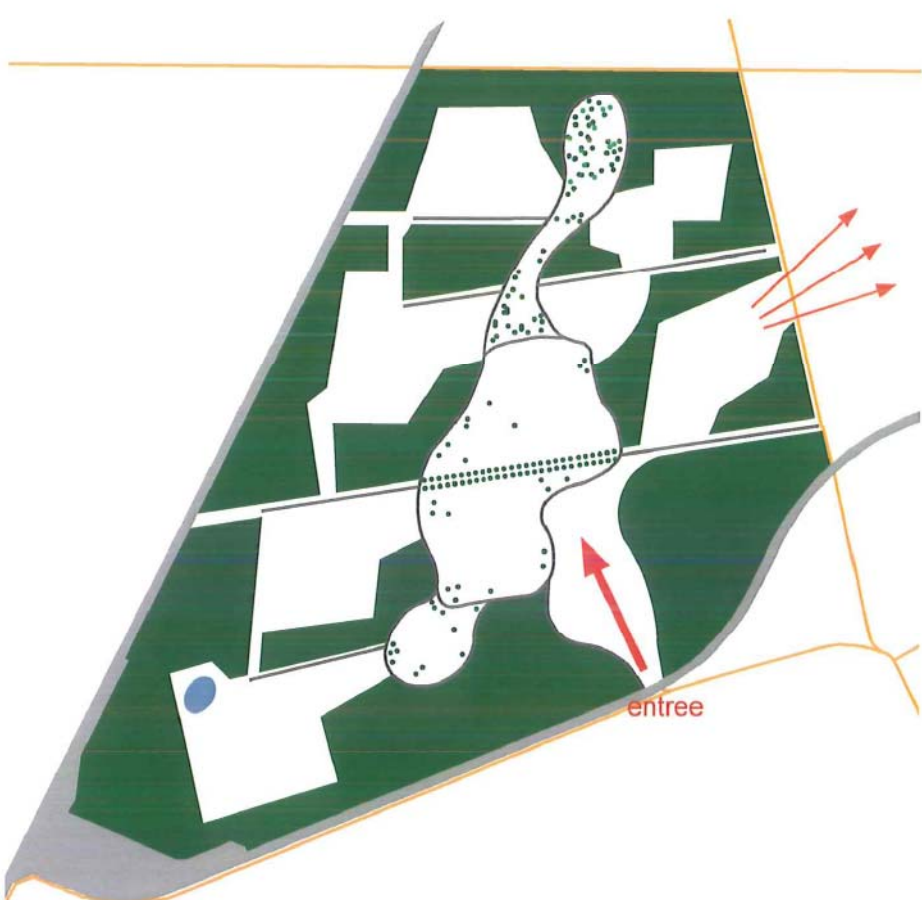
Het masterplan voorziet in een plusvariant, waarbij indien nodig en gewenst na vervanging van alle woningen begonnen kan worden met vervanging van de voorzieningen en transformatie van het park tot een grote open ruimte in het bos. Een nieuwe toegangsweg zorgt ervoor dat het entreegebied bij het centrale park gaat horen. Een betere koppeling van het centrale park met boerderij behoort dan ook tot de mogelijkheden.

huidige bosstructuur

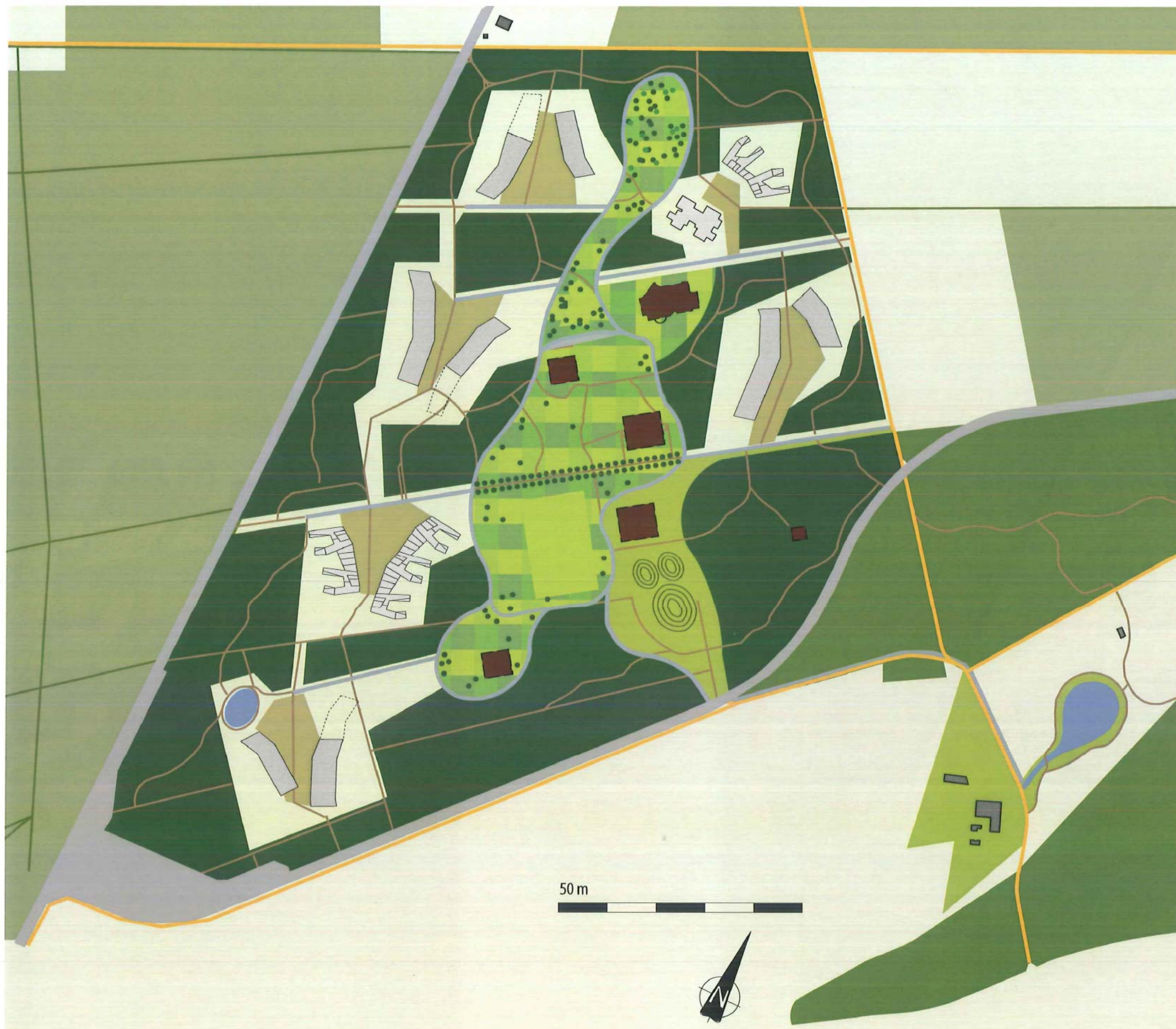
bosstructuur < 15 jaar

bosstructuur < 30 jaar

masterplan < 30 jr

LEGENDA

- Bestaand bos buiten plangrens
- Bestaand bos binnen plangrens
- Bos woongbied Het Gielsbos
- Boskamer
- Centraal Park (inclusief huidige Wirtztuinen)
- Gras en bomen (gemengd loof/naald)
- Hoofdontsluiting
- Parkeerterreinen
- Boslanen (Eiken)
- Bospaden
- Collectieve gebouwen bestand
- Woningen 1e fase
- Woningen < 15 jr
- Woonerf
- Vijver

De doorgaande 'snelweg' in de huidige situatie wordt geknipt: voor autoverkeer is het niet langer mogelijk hier rechtdoor te rijden. Auto's volgen de parkweg, een rondweg aangelegd op bestaande paden en voor een klein deel nieuw aangelegd om de lus te sluiten. Waar nodig wordt het pad verbreed met kantstroken.

Vanaf de parkweg leiden boslanen naar de woningen in de boskamers. Waar mogelijk en gewenst kunnen de boslanen als langzaamverkeersroute worden gecontinueerd in de omgeving.

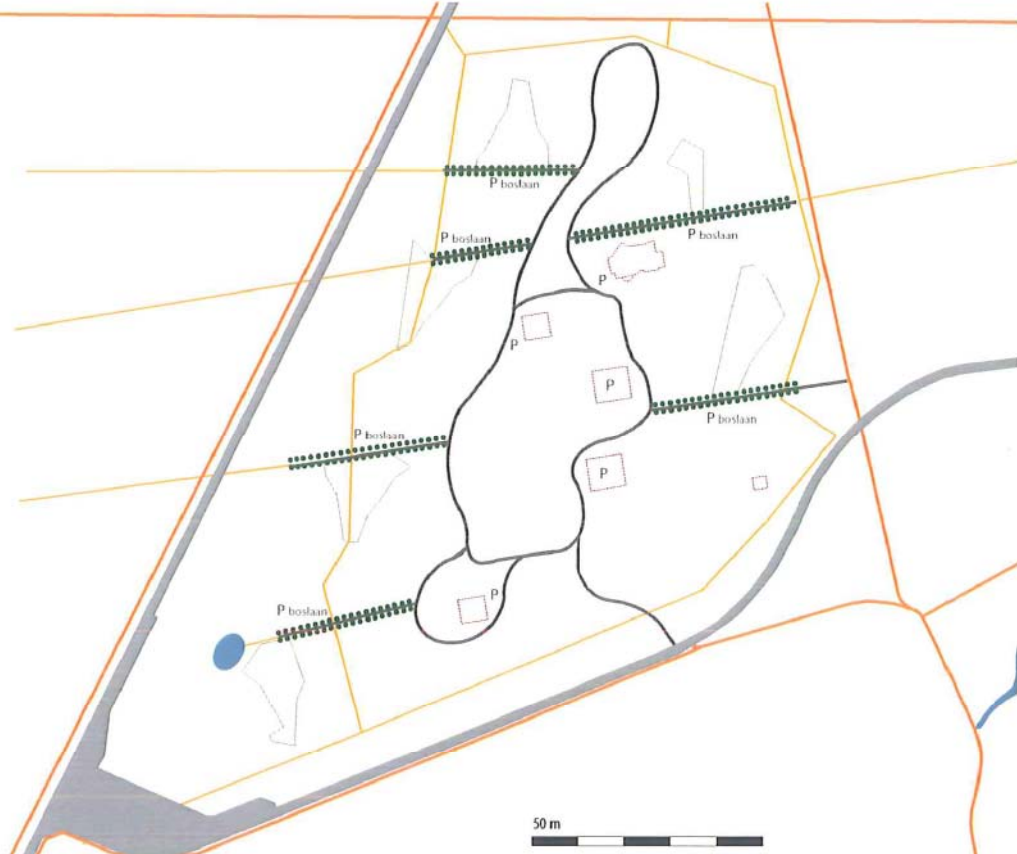
Het nieuwe circulatiesysteem is helder van opzet en hard rijden is er niet mogelijk: het relatief smalle profiel en de bochten werken snelheidsverlagend. Het reduceren van de hoeveelheid verhard oppervlak draagt ook bij aan een groener beeldkwaliteit.

Op de parkweg en de boslanen kan ook gewandeld en gefietst worden.

Los van deze hoofdontsluitingsroute is er een volledig autovrij recreatief circuit dat bestaande bospaden volgt. Door dit circuit uit te breiden met nieuwe paden worden de erven onderling verbonden.

verkeer en parkeren < 15 jaar:
parkweg, boslanen, bospaden en bestaande parkings

verkeer en parkeren < 30 jaar:
parkweg, boslanen, bospaden en parkings bij nieuwe gebouwen

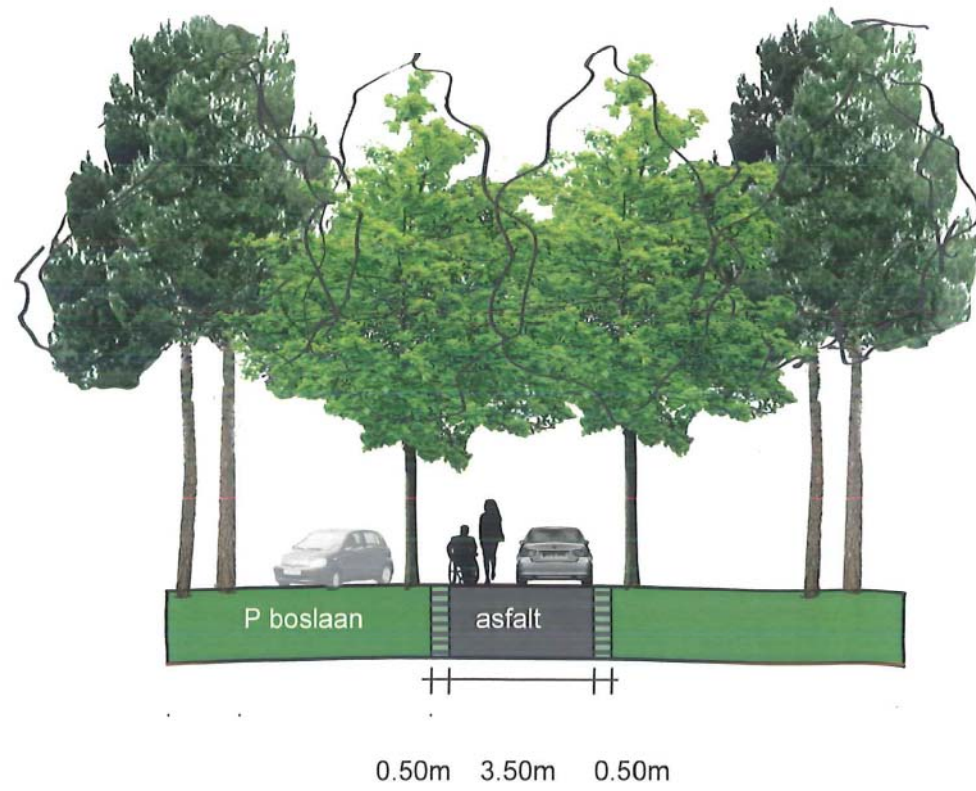
Parkeerplaatsen voor de gemeenschappelijke voorzieningen blijven voorlopig gehandhaafd op de bestaande plekken. In de toekomst kunnen deze worden aangelegd langs de parkweg in het bos, dichtbij de gebouwen, of geïntegreerd met eventuele nieuwe gebouwen. Parkeren voor de bezoekers van de woningen is voorzien langs de boslanen, tegenover het erf. Op het erf zijn onder de overkapping enkele plaatsen voor medewerkers, taxidiensten en laden/lossen.

referentiebeeld bezoekersparkeren langs boslaan

verkeer en parkeren

BOSLAAN

PARKWEG

BOSPADEN

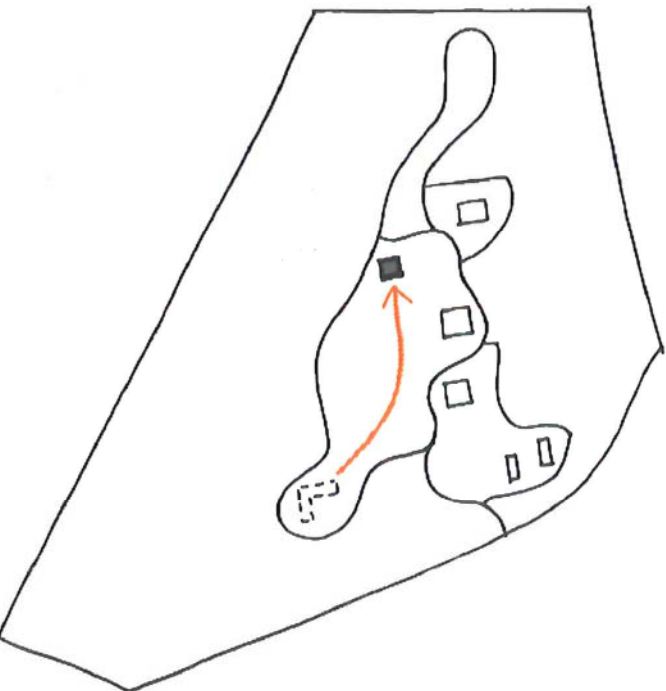
FASE 9

- vervanging werkplaatsen
- herinrichten park als centrale open plek in het bos
- aanplant gemengd bos

EINDE

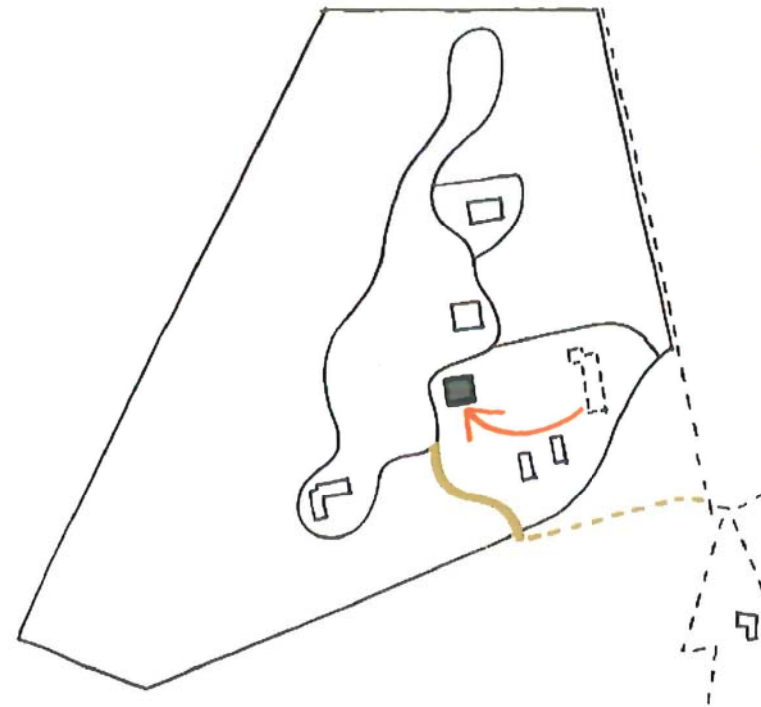
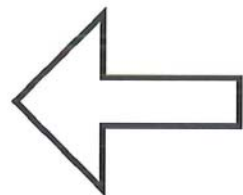

Opdat de gemeenschap Gielsbos gedurende de transformatie met zo min mogelijk hinder voor bewoners, bezoekers en medewerkers kan blijven functioneren, is in het masterplan is veel aandacht besteed aan de keuze van de bouwlocaties en de volgorde van bouwen.

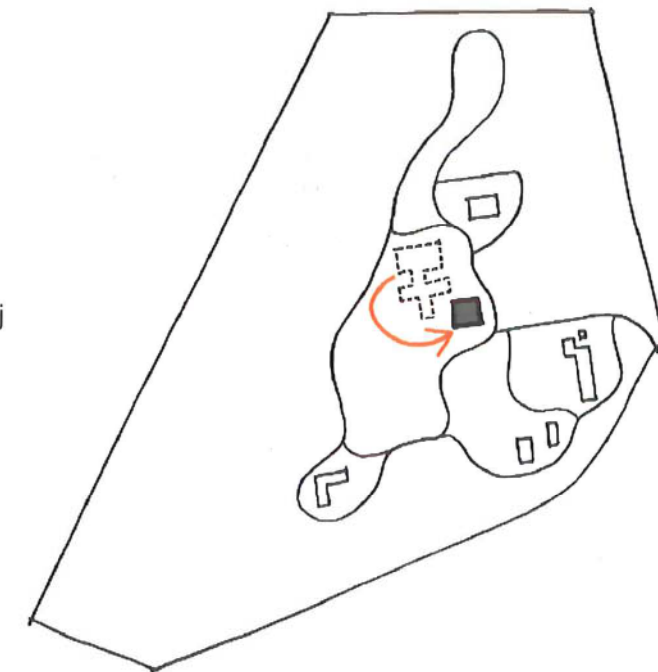
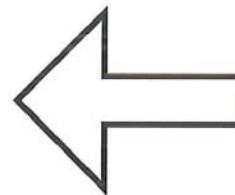
FASE 8

- vervanging ergotherapiegebouw

FASE 7

- vervanging dienstengebouw
- aanleg nieuwe entree als onderdeel van de parkweg
- nieuwe (extra) verbinding met boerderij

FASE 6

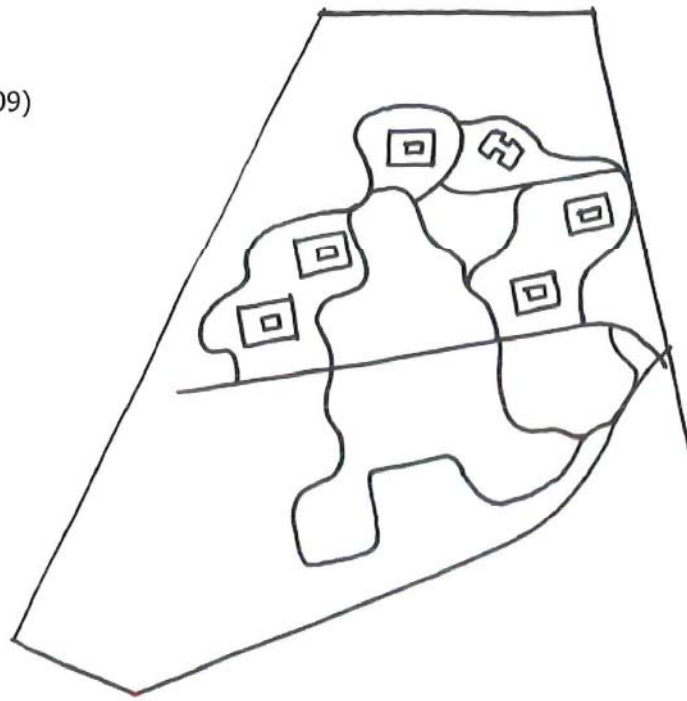
- vervanging behandelgebouw

DOOR
START

fasering

FASE 0

- bestaande situatie (2009)

START

FASE 1

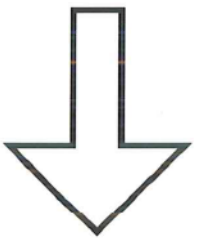
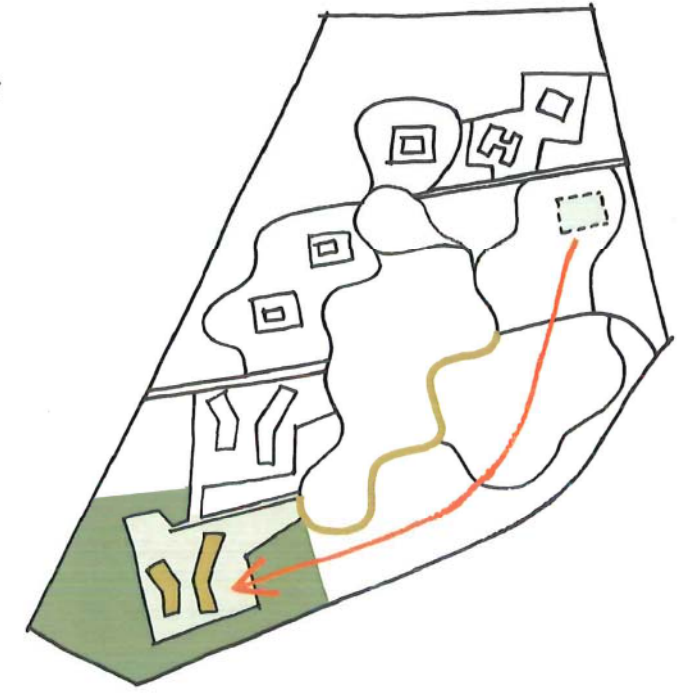
- herprofilieren centrale laan
- (evt.) aanleg shortcut
- aanleg boskamer
- bouw woningcluster 1
- sloop paviljoen 1 (Langoor)

- herprofilieren laan ankerwoning
- aanleg boskamer
- bouw 2e ankerwoning

FASE 2

- herprofilieren boscorridor
- aanleg boskamer
- sluiten rondweg
- bouw woningcluster 2
- sloop paviljoen 2 (Egel)

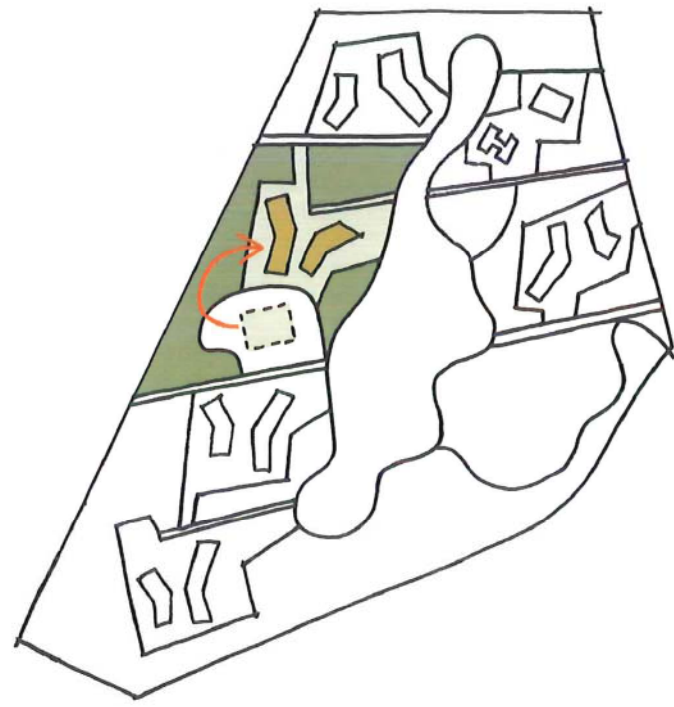

FASE 5

- aanleg boslaan
- aanleg boskamer
- bouw woningcluster 5
- sloop paviljoen 5 (Vos)

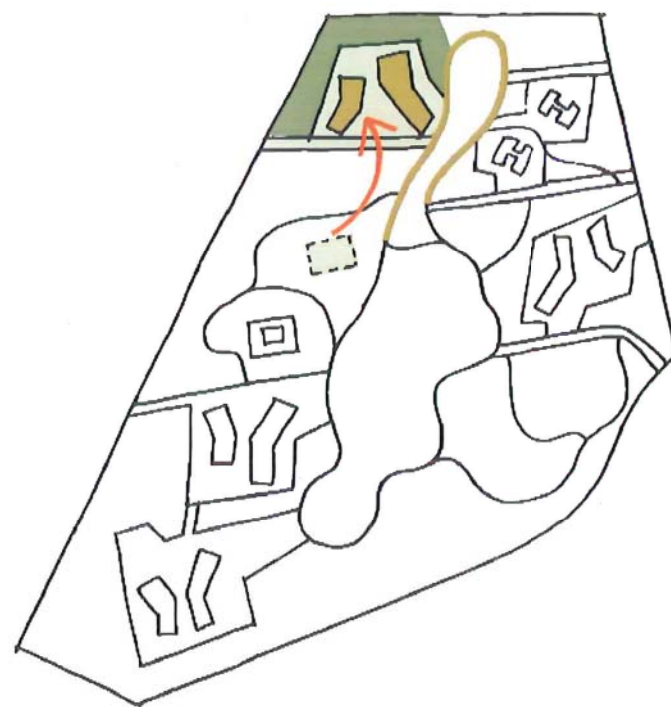
EINDE MASTERPLAN
VERVANGING
PAVILJOENS

START PLUSVARIANT
MASTERPLAN
VERVANGING
VOORZIENINGEN

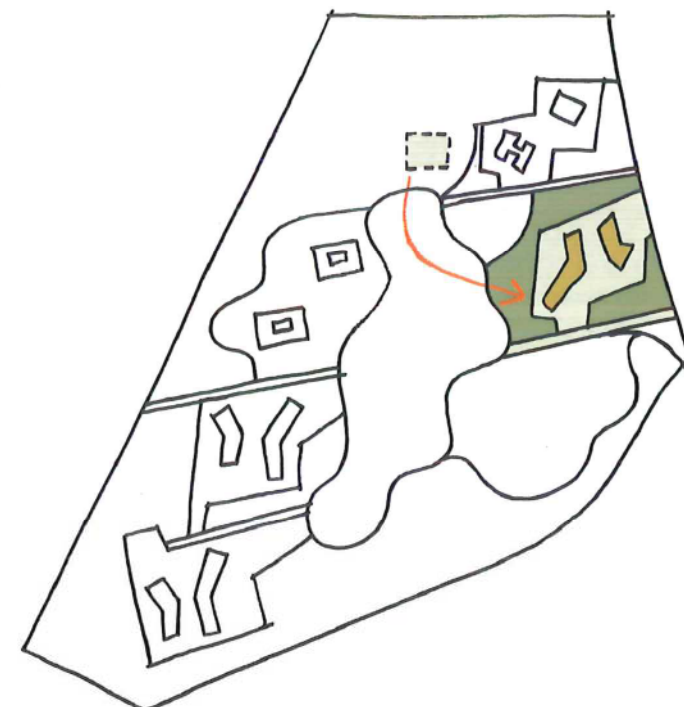
FASE 4

- herprofilieren boscorridor
- aanleg noordlus parkweg
- aanleg boskamer
- bouw woningcluster 4
- sloop paviljoen 4 (Merel)

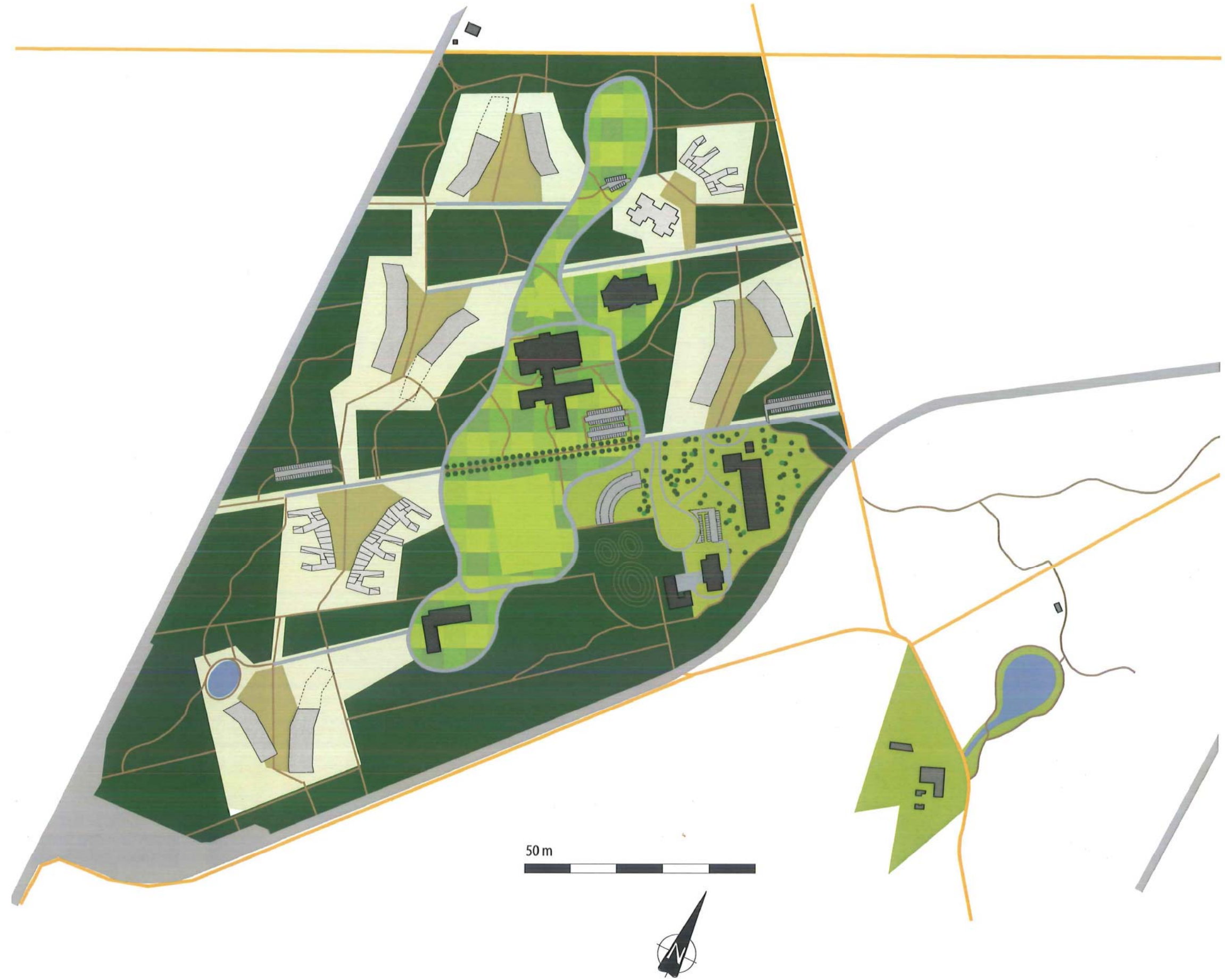
FASE 3

- herprofilieren centrale laan
- aanleg boskamer
- bouw woningcluster 3
- sloop paviljoen 3 (Schildpad)

ARCHITECT

JUR

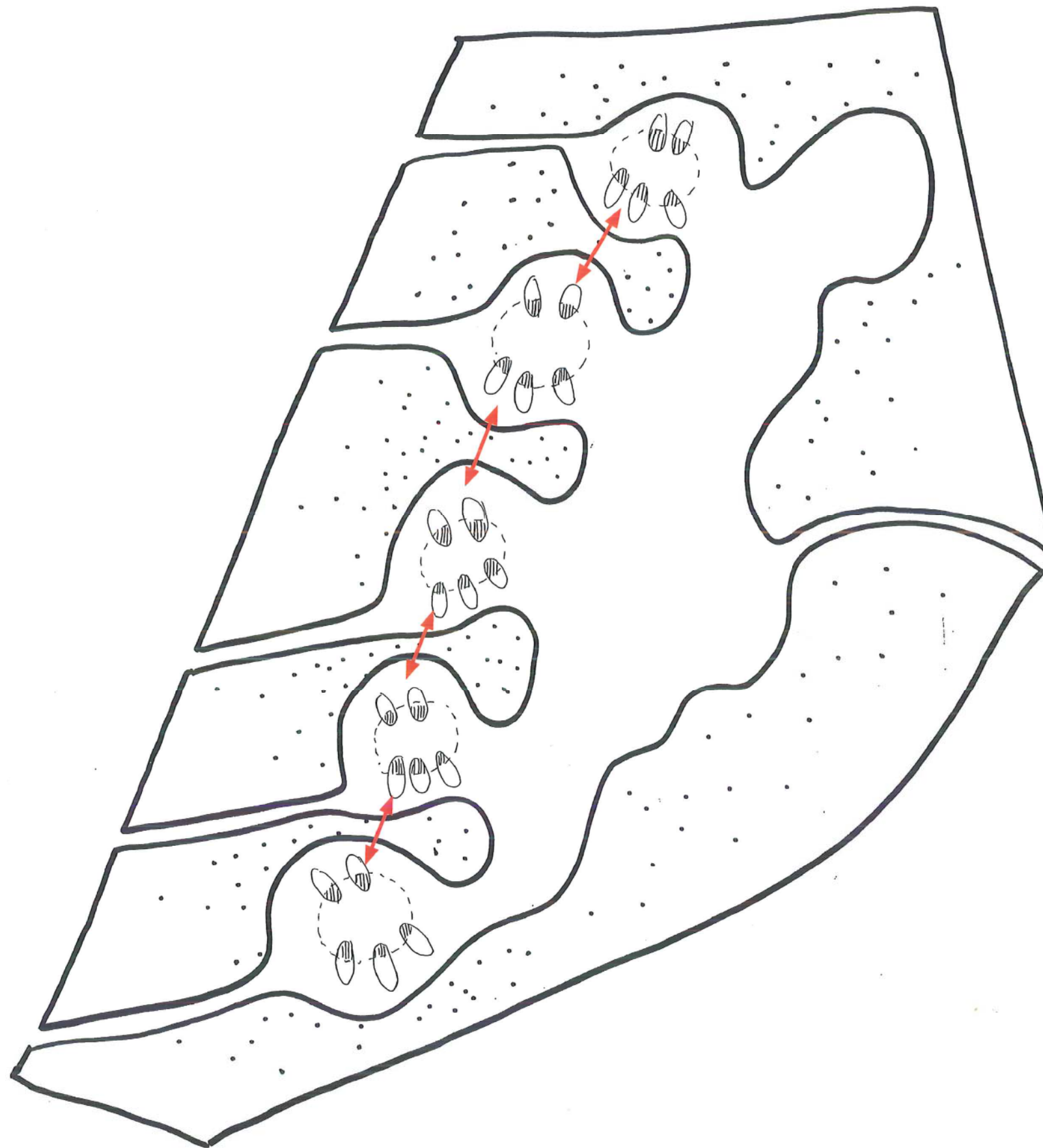

50 m

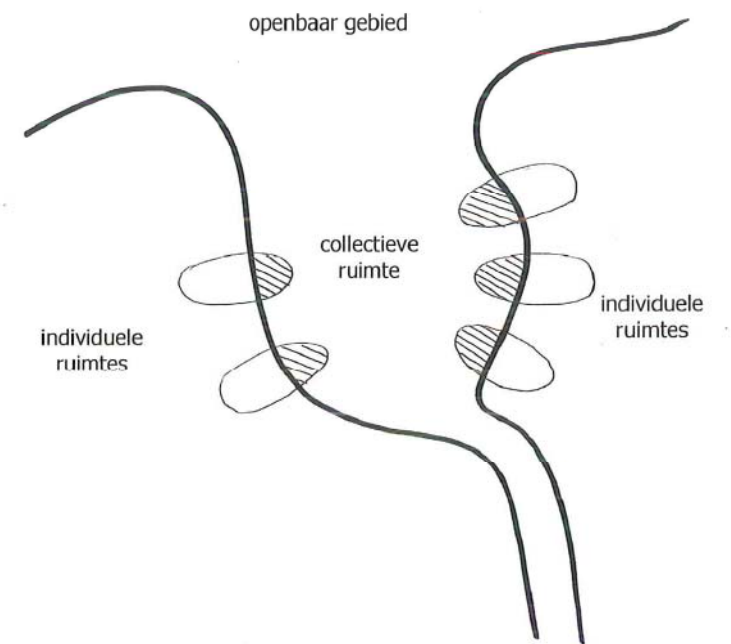

zonering

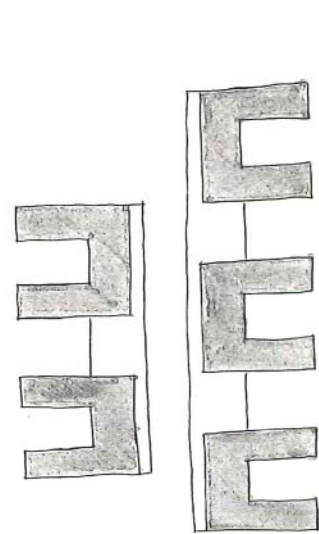

In ons ontwerp komt de openbaarheid, de gastvrijheid tot de voordeur. In gradaties uiteraard. We hebben het plan zo ontworpen dat raakvlakken ontstaan tussen de verschillende ruimten, overgangen. Zo loopt het grote centrale park over in boskamers waar de clusters zich bevinden. Deze ruimte loopt door in het erf, wat omarmd wordt door het daklandschap. Op het snijvlak tussen de woningen en het collectieve daklandschap liggen de woonkamers. De link tussen prive en openbaar, tussen introvert en extravert, tussen landschap en bebouwing is de woonkamer. Dit maakt contact, ontmoeting, relatie mogelijk.

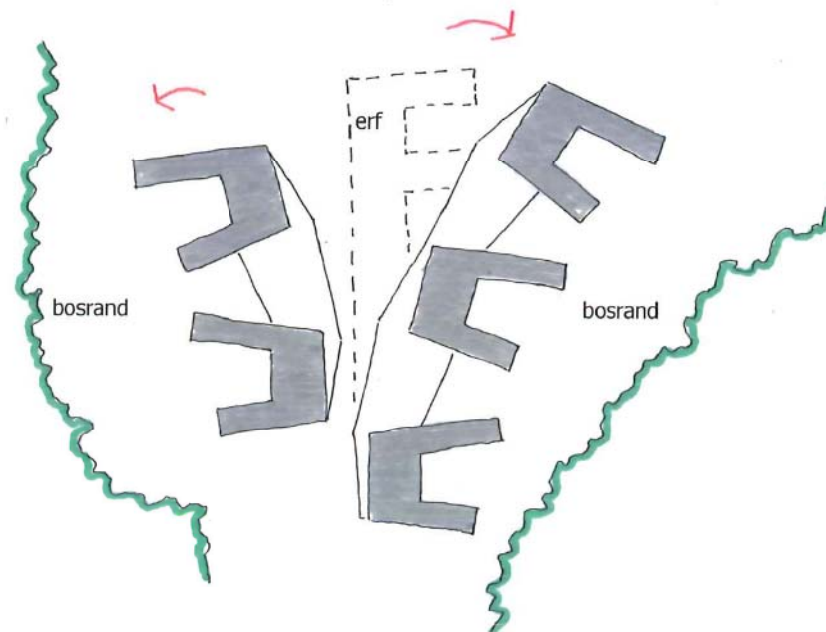

relatie landschap & architectuur

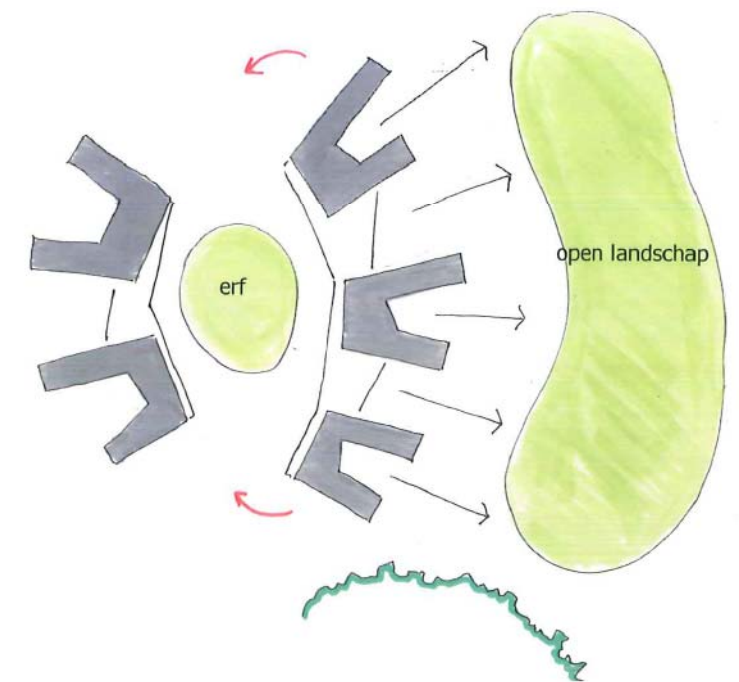
De gebouwsembles in Gielsbos bewegen met het landschap mee of openen zich naar het landschap. Op deze wijze verankert de architectuur zich aan de specifieke locatie van het Gielsbos. Per ensemble en boskamer wordt er op een eigen wijze gereageerd op de context. De gebouwen kunnen naar de bosrand bewegen waardoor er een meer beschutte ruimte ontstaat tussen de bosrand en de bebouwing. Of de ensembles hebben een tegengestelde beweging waardoor er meer openheid ontstaat tussen de gebouwen door. Doordat de woonstrengen onderling verdraaid worden ontstaat een dynamische kappenwereld die voortkomt uit de specifieke landschappelijke context.

generiek model

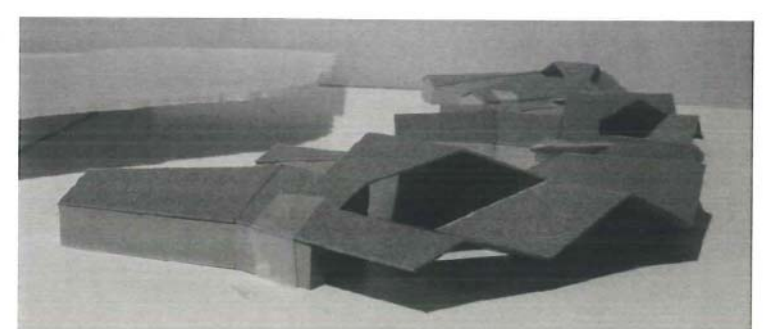
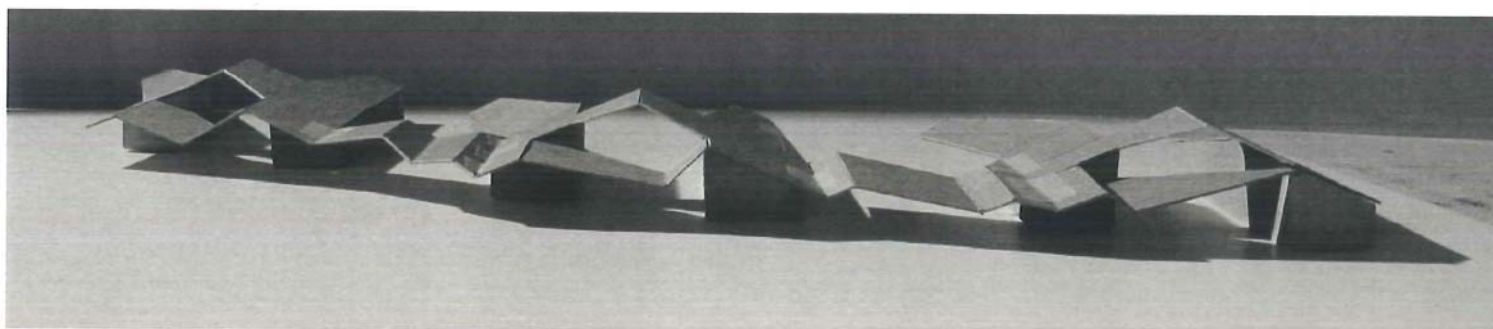
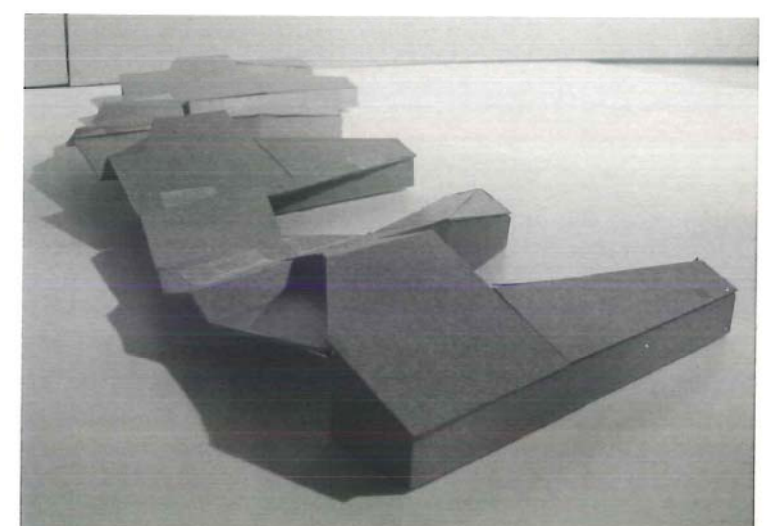
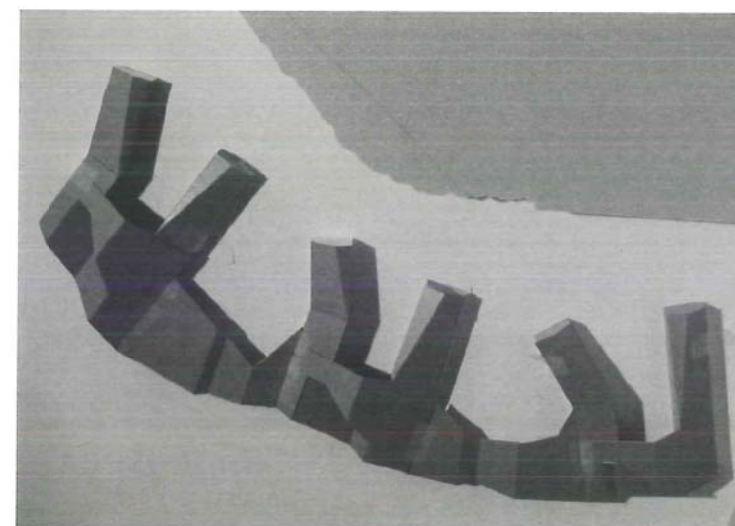
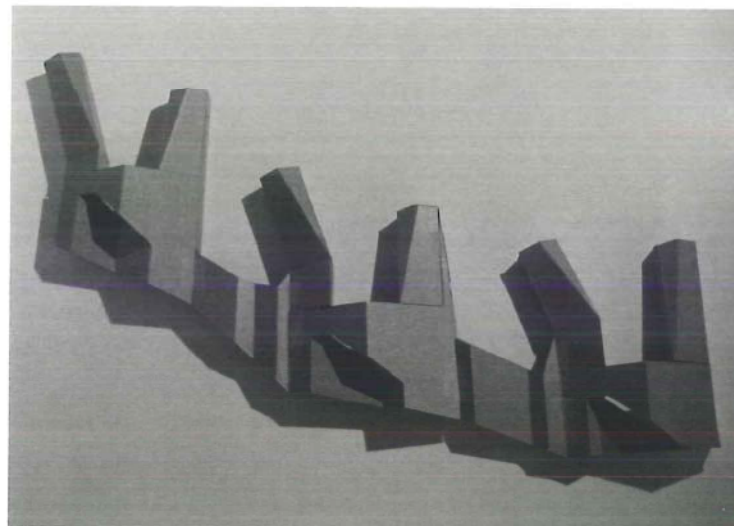
convergeren
de gebouwen buigen met het boslandschap mee

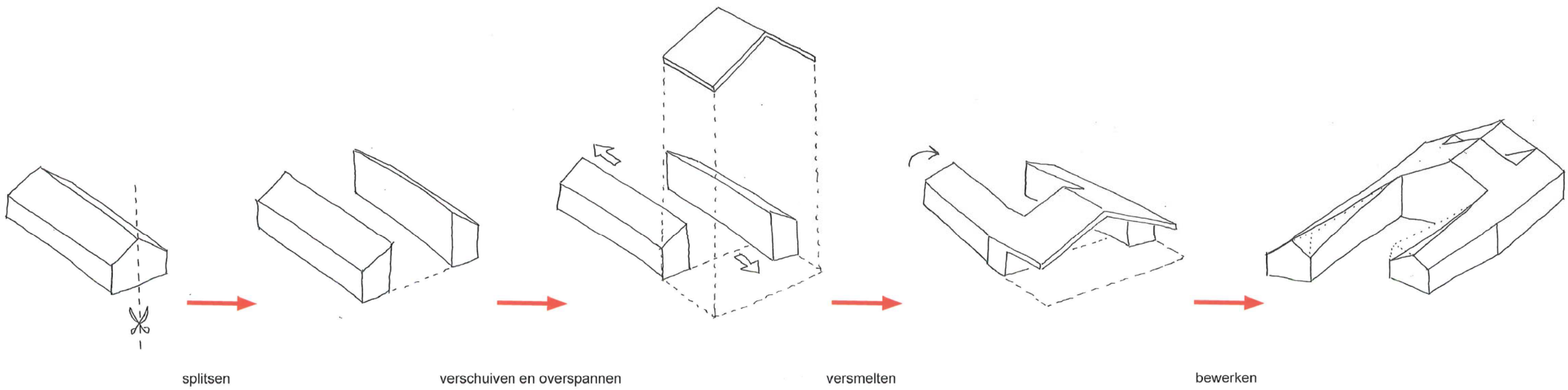
divergeren
het gebouwensemble opent zich naar het aangrenzende open landschap en omarmt het erf

Collectieve kap

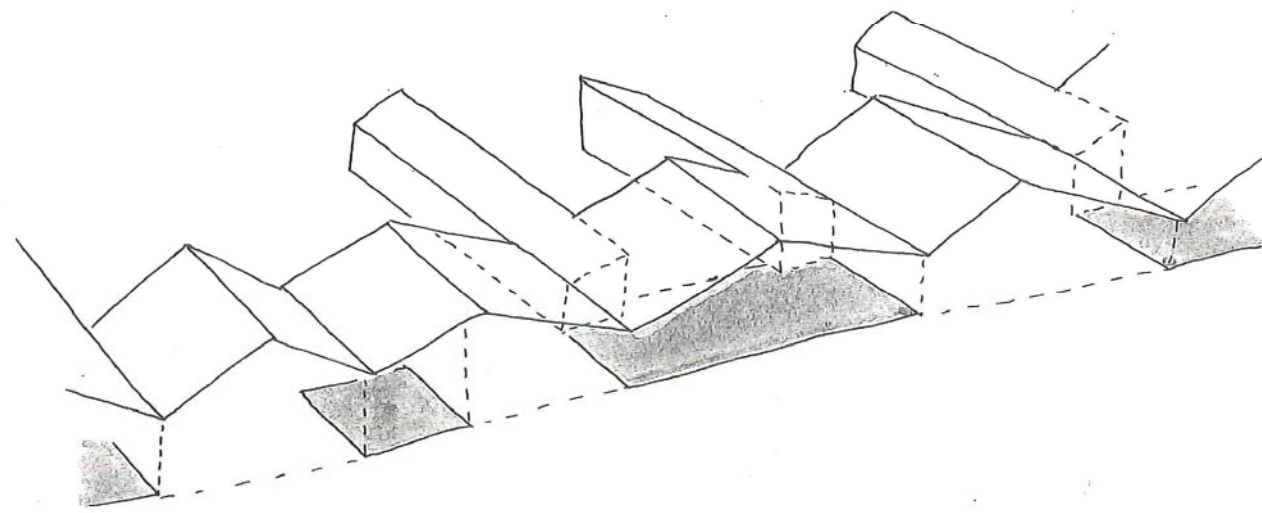
In ons ontwerp hebben wij de gevraagde droogloop om de verschillende woningen te koppelen opgerekt tot een collectief dak dat zowel collectieve binnenruimten als collectieve buitenruimten overkapt. Deze kap biedt naast een zeer flexibel gebruik een breed scala aan ruimten met een open kwaliteit tot een meer besloten kwaliteit. De kap is zowel geïntegreerd op het erf als op het omringende landschap. Deze kap biedt de mogelijkheid je huisgenoten, burens en dorpsgenoten te ontmoeten, maar ook de toevallige passant die onder de kap uitrust van zijn of haar wandeling of fietstocht in de omgeving.

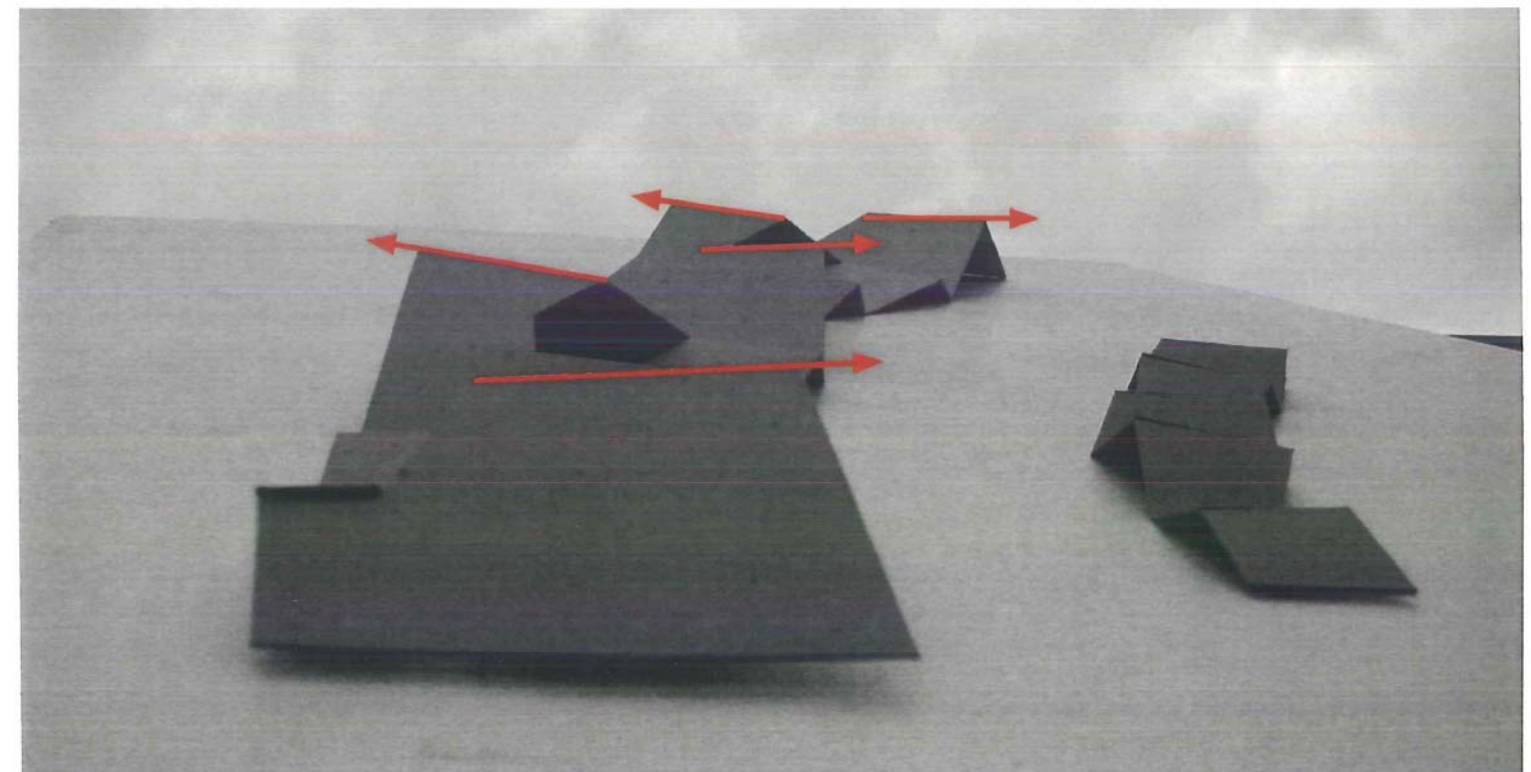
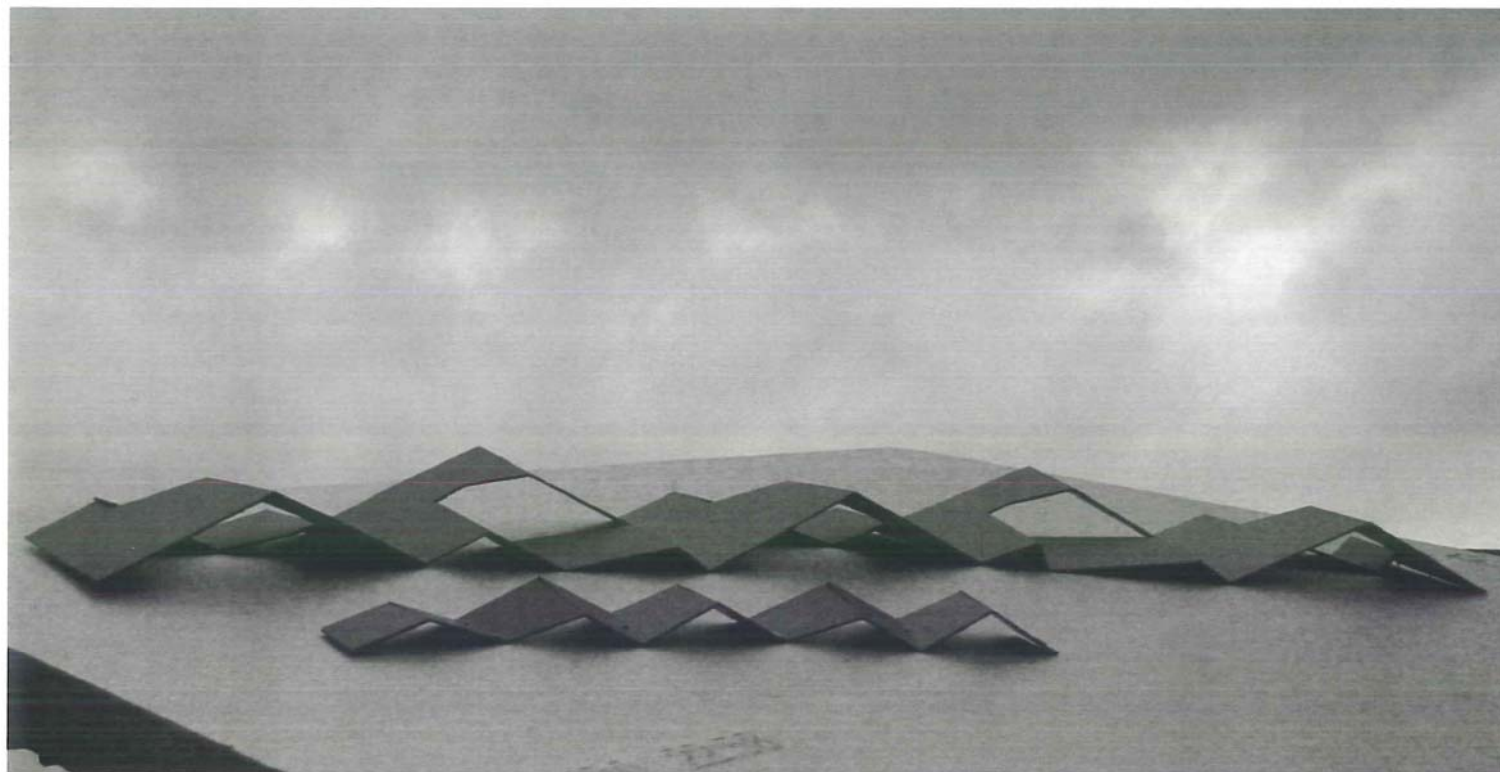
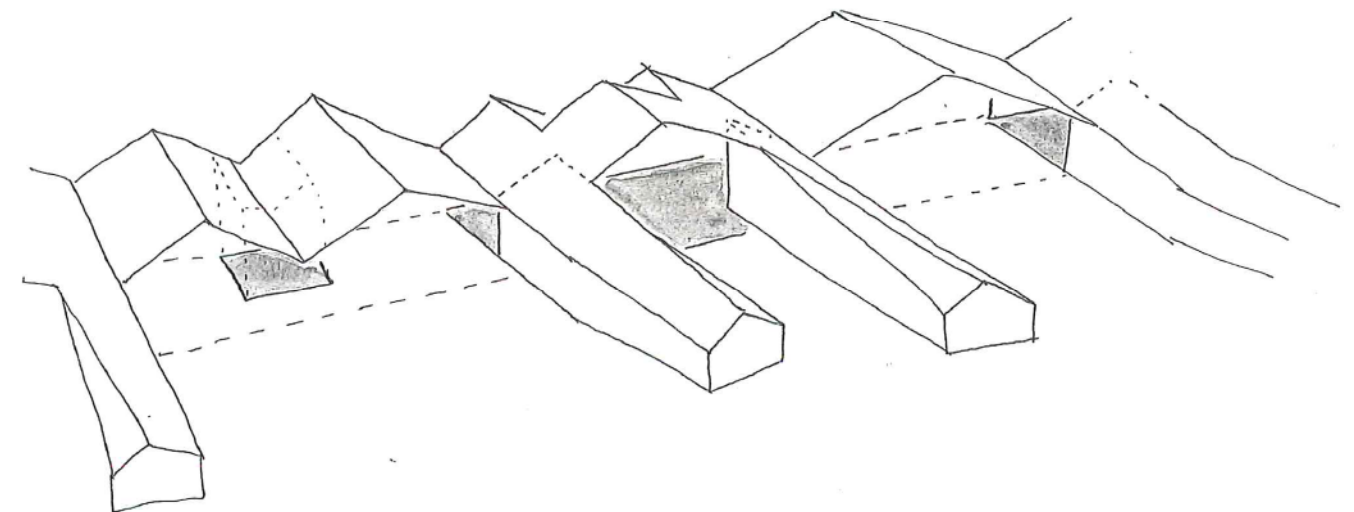

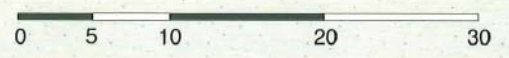
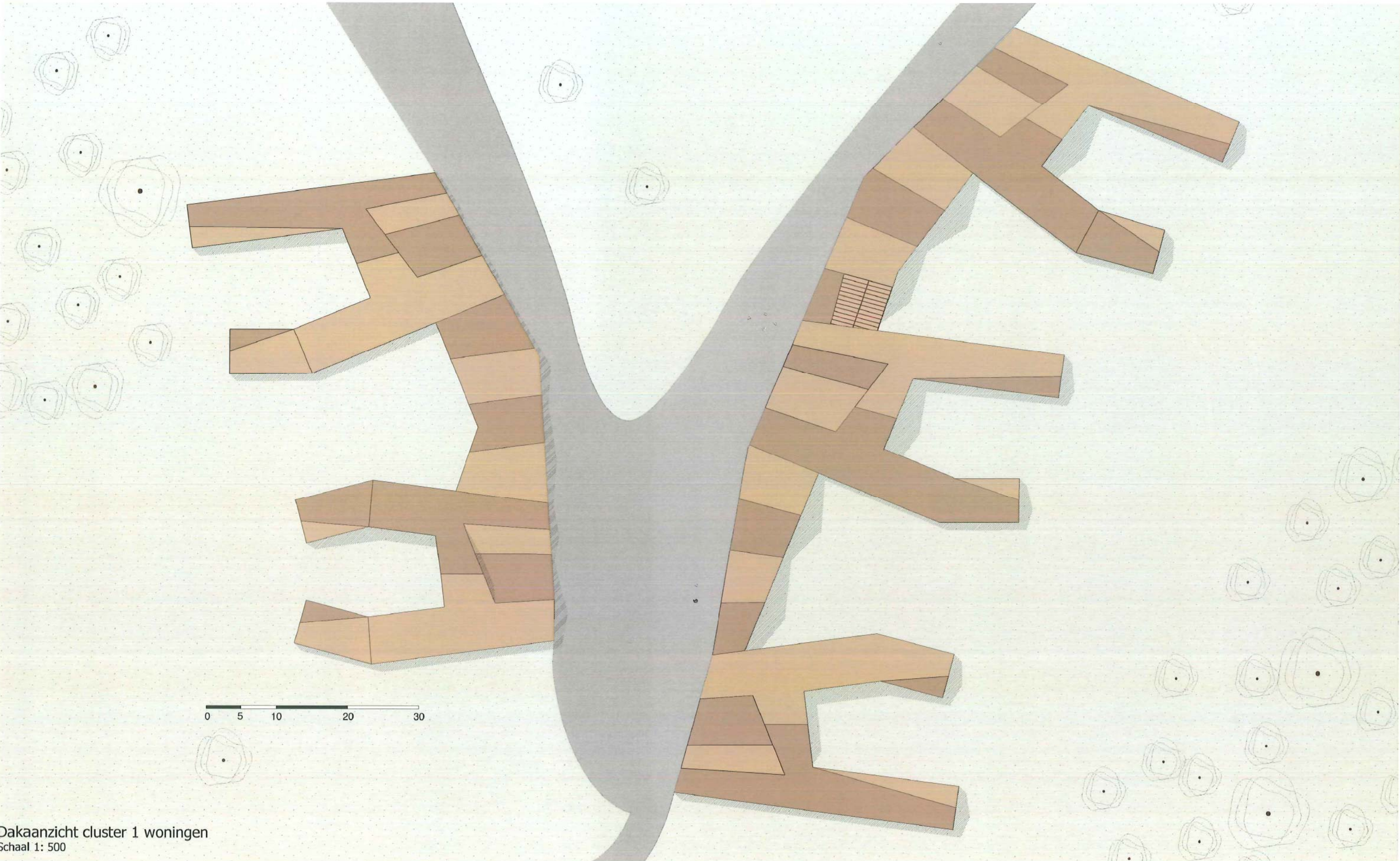
ontwikkeling daklandschap

schakelen

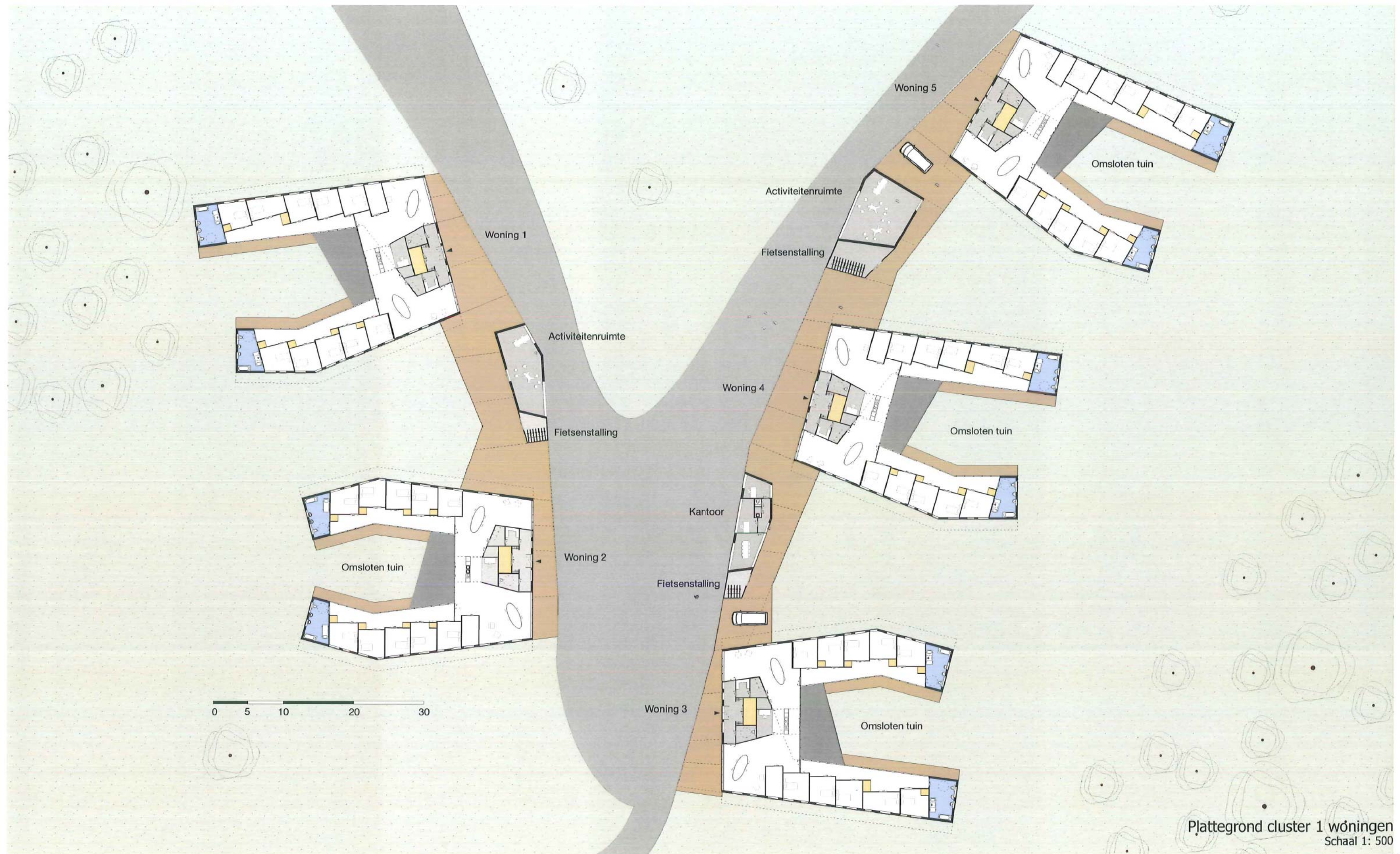

doordat de kap draait naar het landschap ontstaat een asymmetrische kap met een oplopende nok die om en om wisselt van richting, een dansend dak

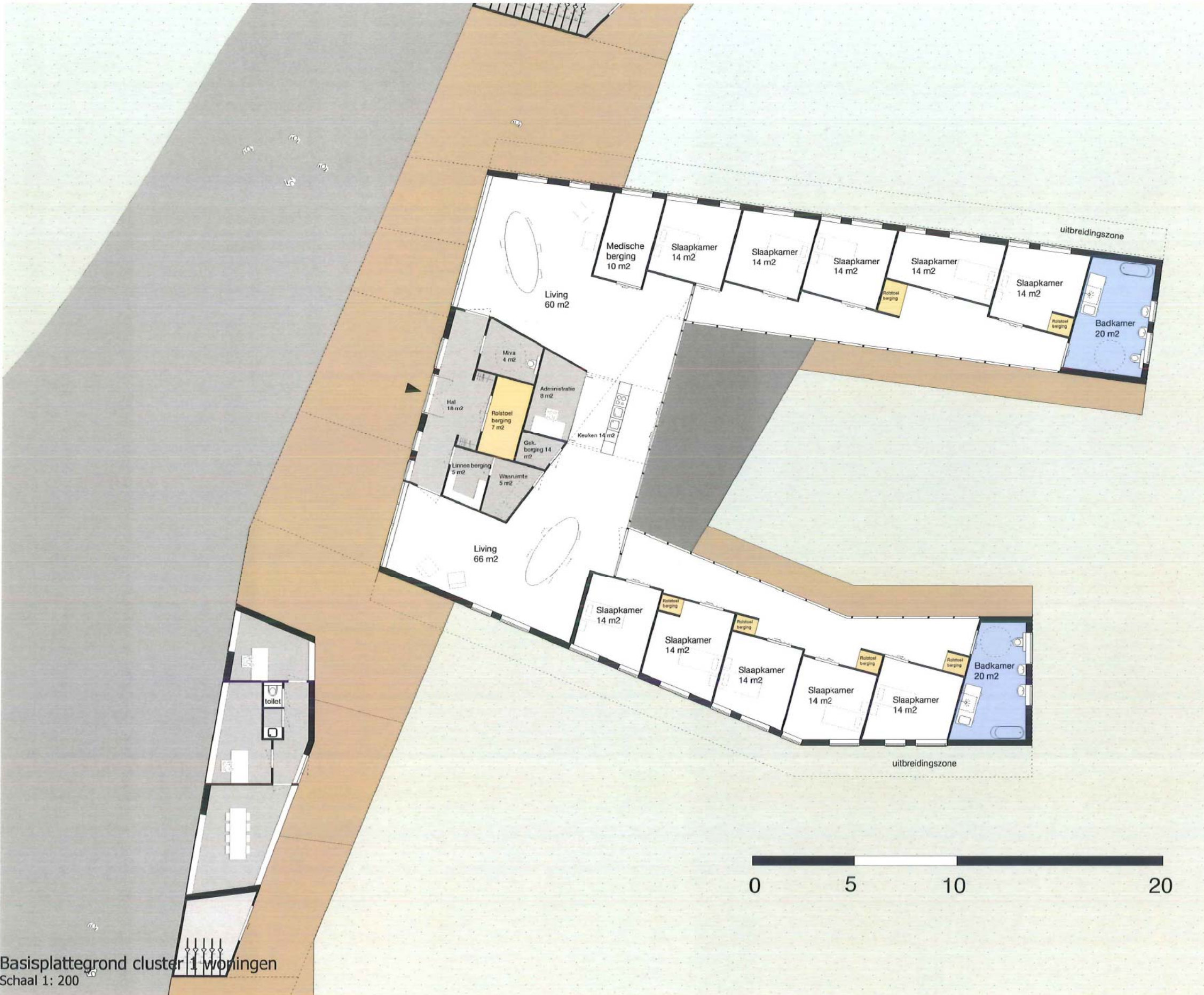

Dakaanzicht cluster 1 woningen
Schaal 1: 500

cluster 1

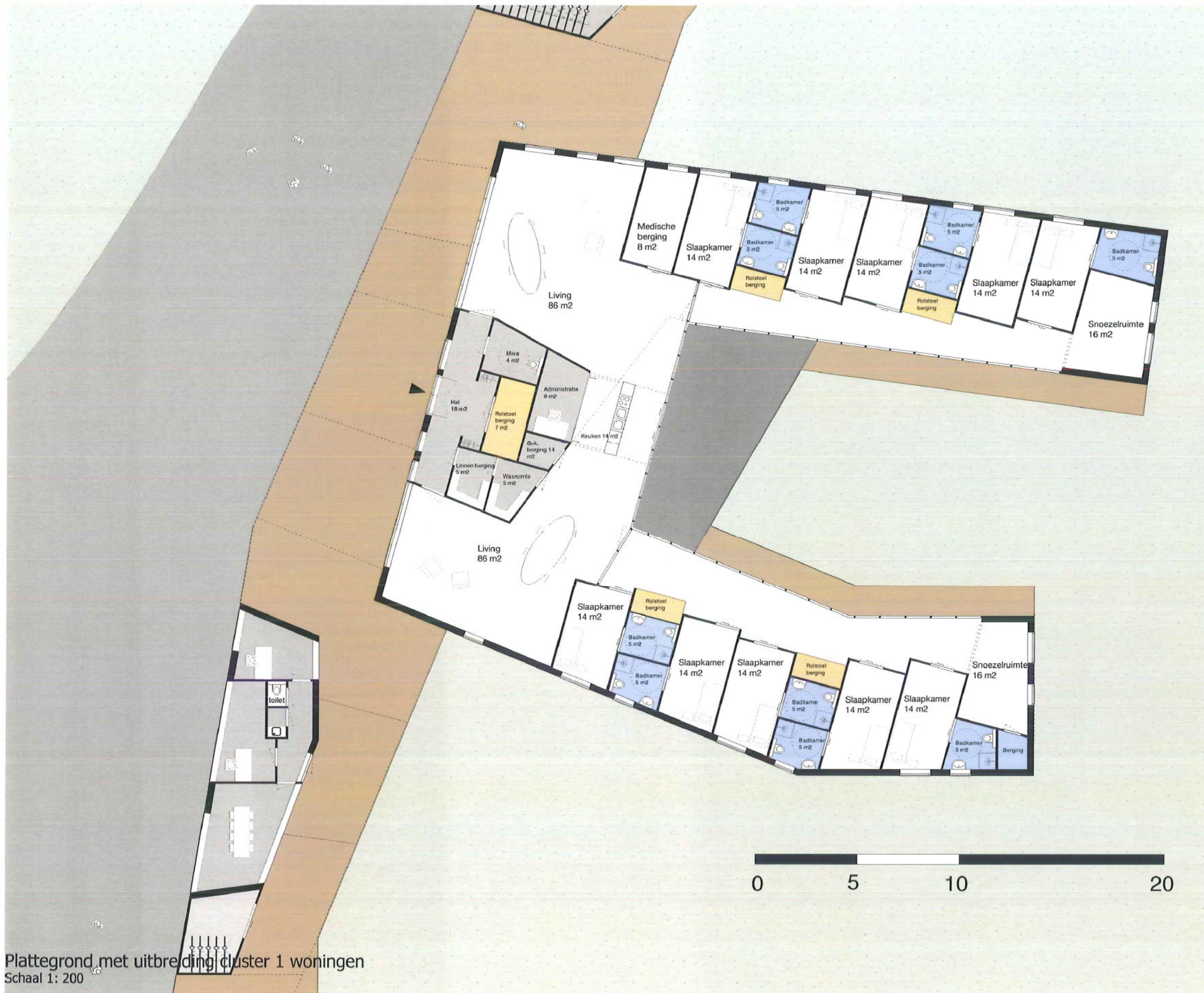
basiswoning cluster 1

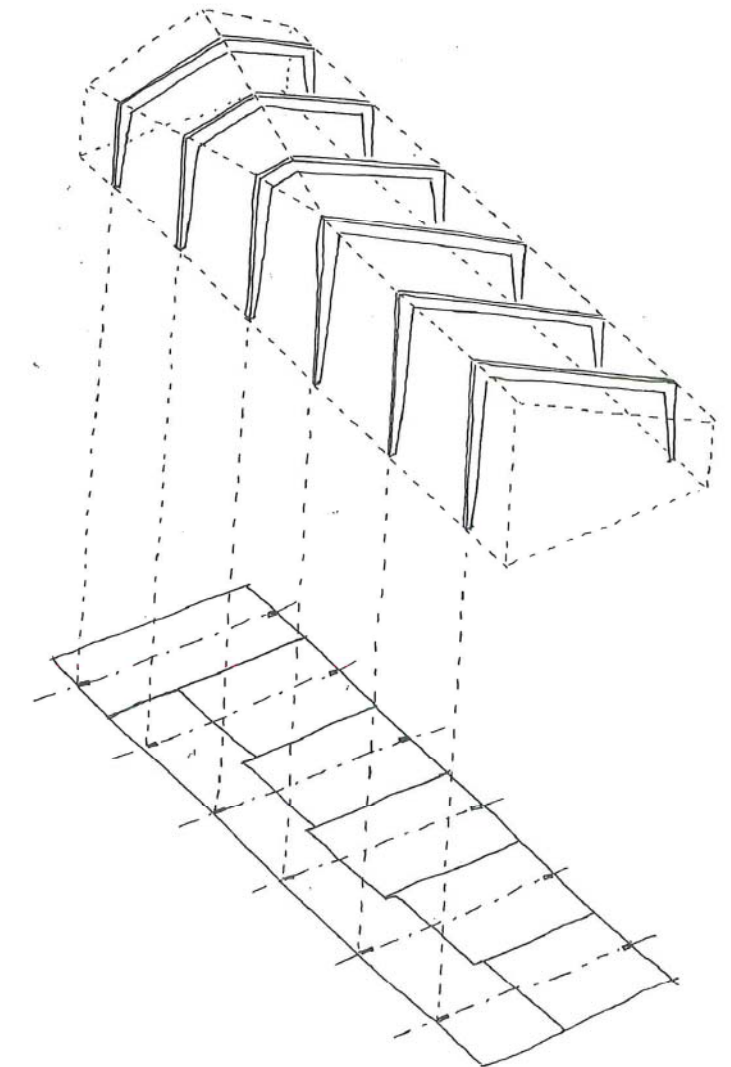
Basisplattegrond cluster 1 - woningen
Schaal 1: 200

uitbreiding woning cluster 1

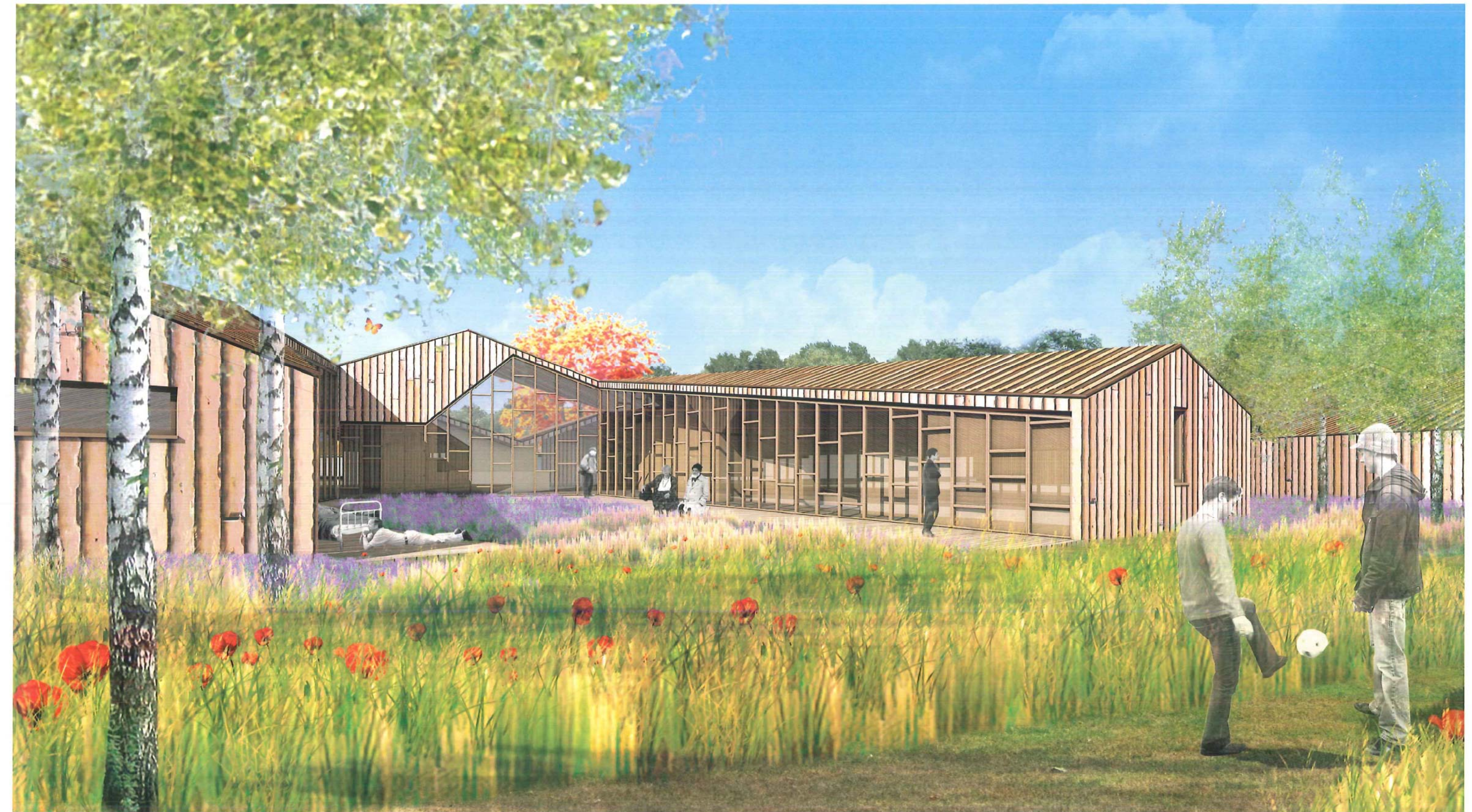
Plattegrond met uitbreiding cluster 1 woningen
Schaal 1: 200

Flexibiliteit

Doordat de constructie niet samenvalt met de scheidingswanden tussen de slaapkamers is het mogelijk het gebouw tijdens het ontwerpproces te veranderen naar voortschrijdende inzichten. Belangrijker nog is dat na oplevering het gebouw in een later stadium eenvoudig is uit te breiden. Tijdens de realisatiefase wordt een extra funderingsbalk aangebracht langs de buitenzijde van elke woonstreng. In de basis wordt uitgegaan van 1 of 2 gedeelde badkamers, maar het is niet uitgesloten dat er behoefte is per cliënt een individuele sanitaire ruimte aan te bieden. Flexibiliteit van de plattegrond tijdens ontwerpfase en nadat het gebouw eenmaal gerealiseerd is geldt als een duurzame ingreep. De gebouwen kunnen aan veranderende behoeftes en inzichten worden aangepast.

impressie tuinzijde woning

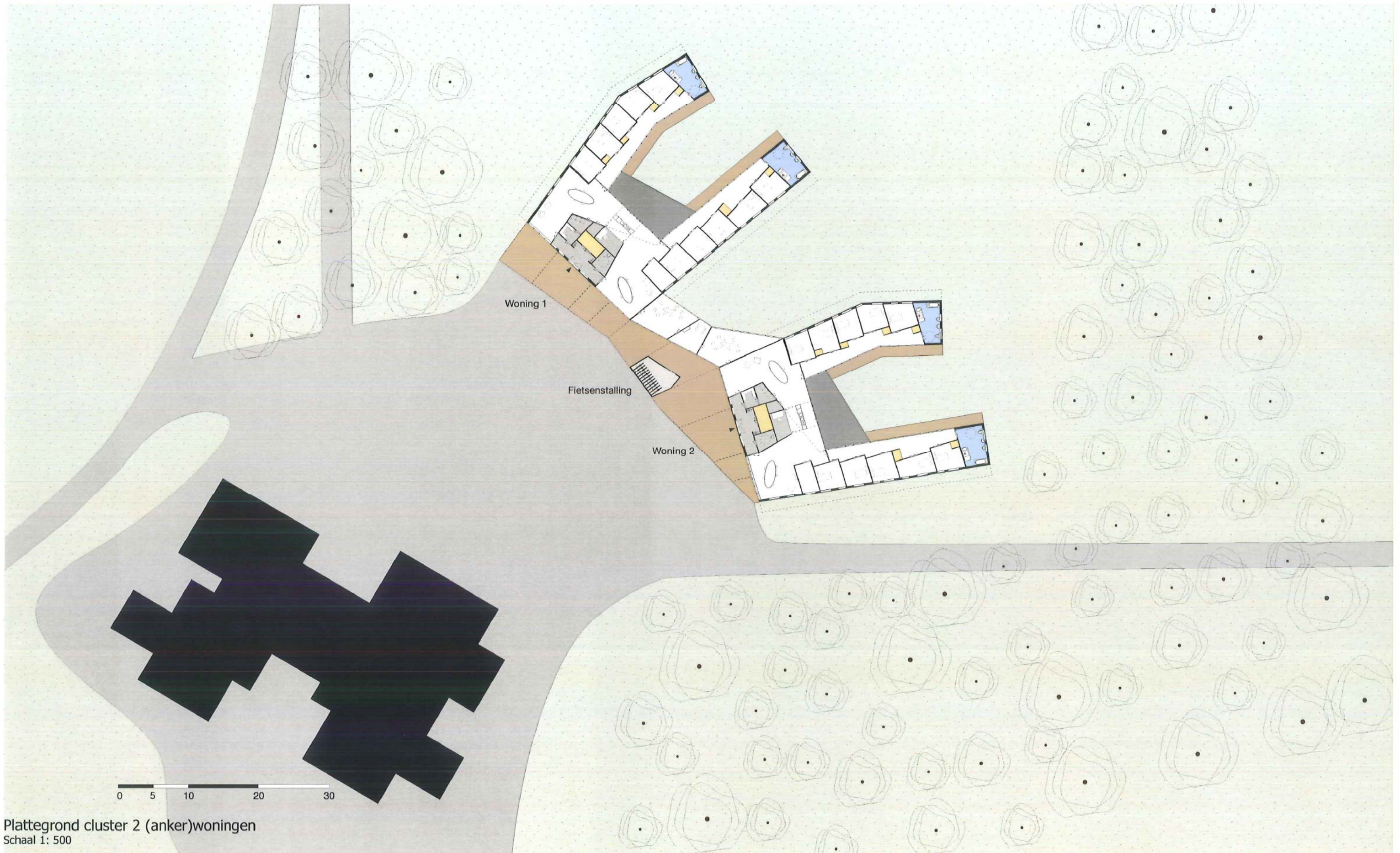

Doorsneden cluster 1 woningen

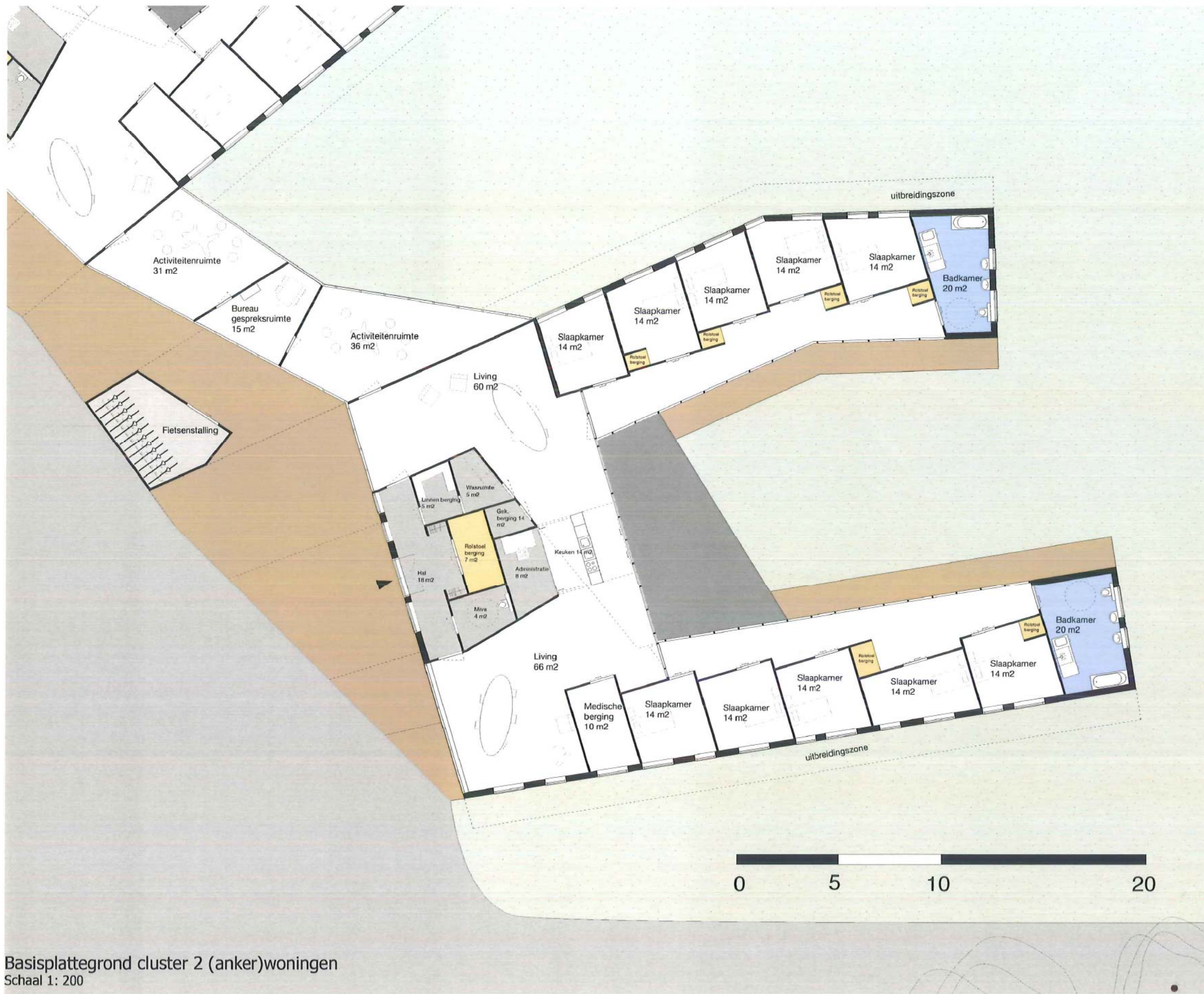

cluster 2 ankerwoningen

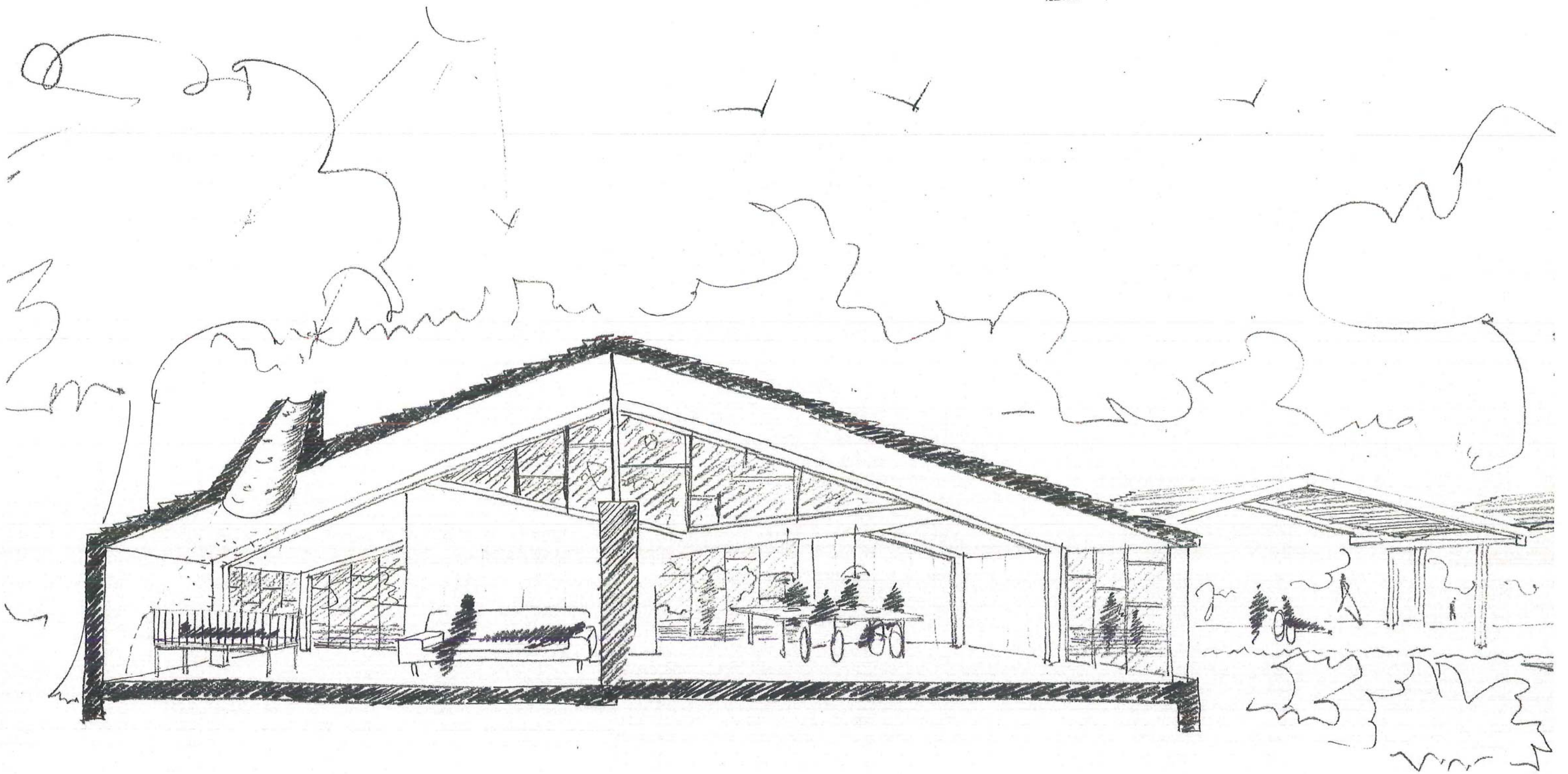
Plattegrond cluster 2 (anker)woningen
Schaal 1: 500

basiswoning cluster 2

Basisplattegrond cluster 2 (anker)woningen
Schaal 1: 200

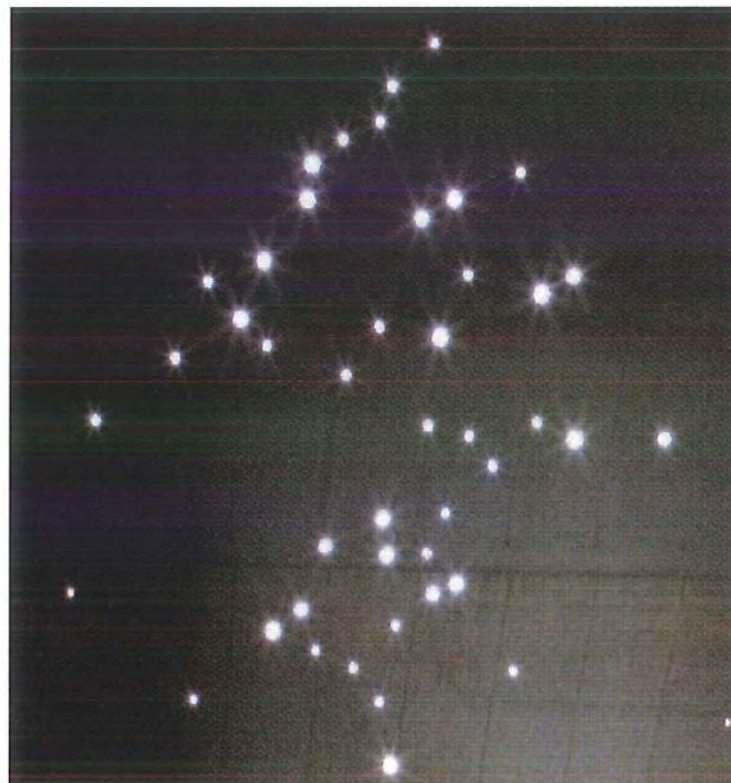
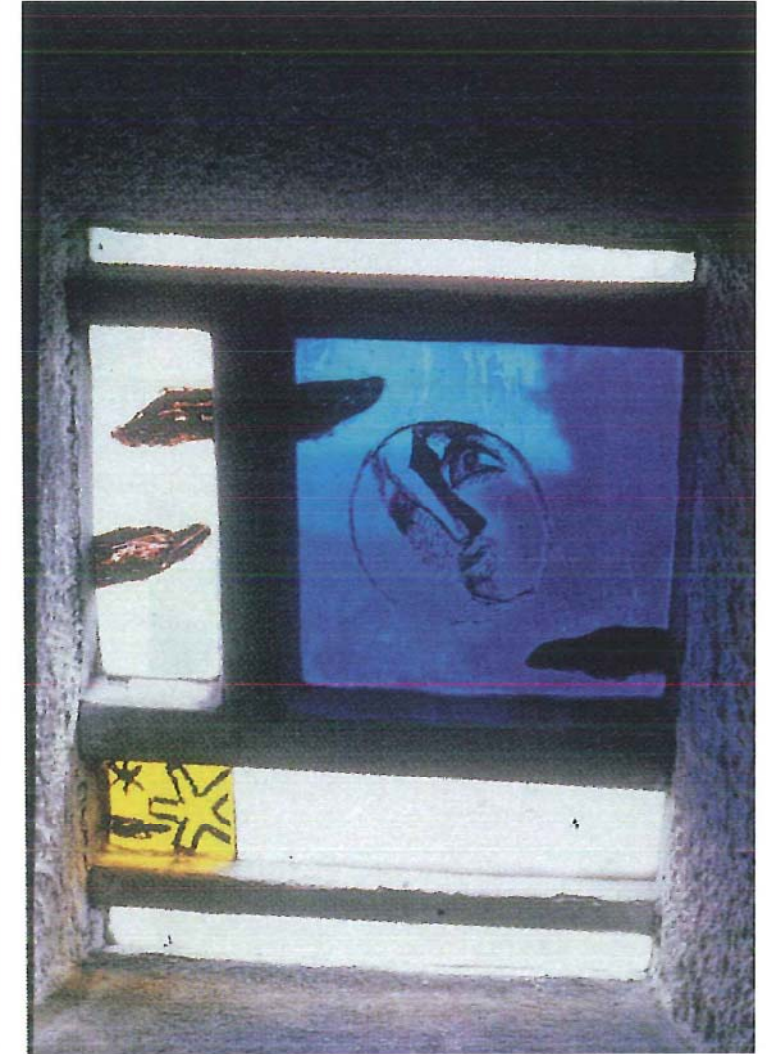
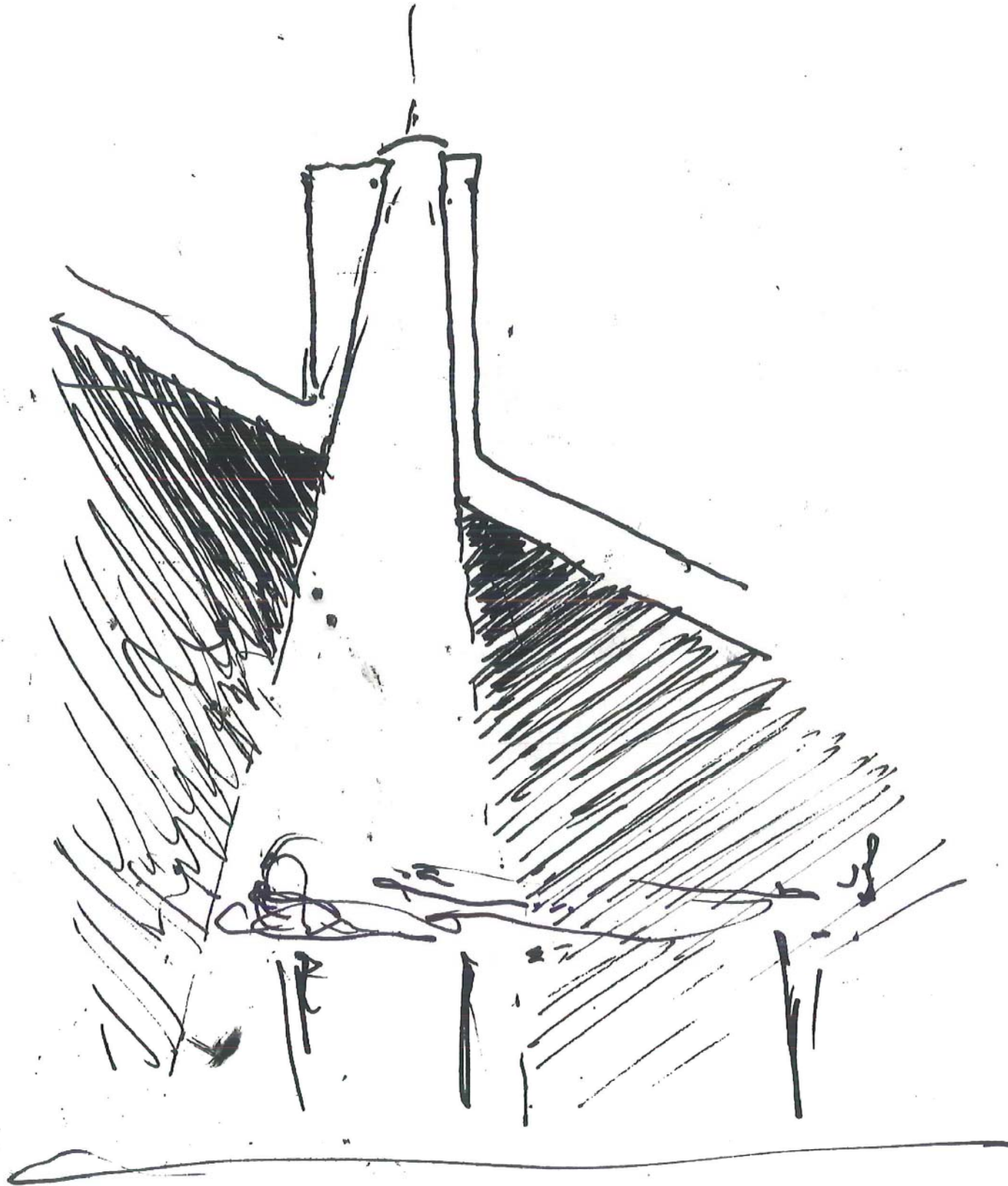
impressie interieur woonkamer

WOONKAMER A

WOONKAMER B

bijzondere beleving licht en ruimte

Snoezelruimte

Snoezelen vormt een belangrijke activiteit voor de bewoners van Gielsbos. Er ligt een kans om deze centrale activiteit waarbij de zintuigelijke waarneming wordt geactiveerd als een integraal onderdeel van de architectuur mee te nemen. Daglicht wordt indirect van bovenaf naar binnen gehaald en kan middels speciaal glas in verschillende vormen en kleuren worden gemanipuleerd. Door de veranderende stand van de zon ontstaat er een rijkdom aan kleuren en patronen.

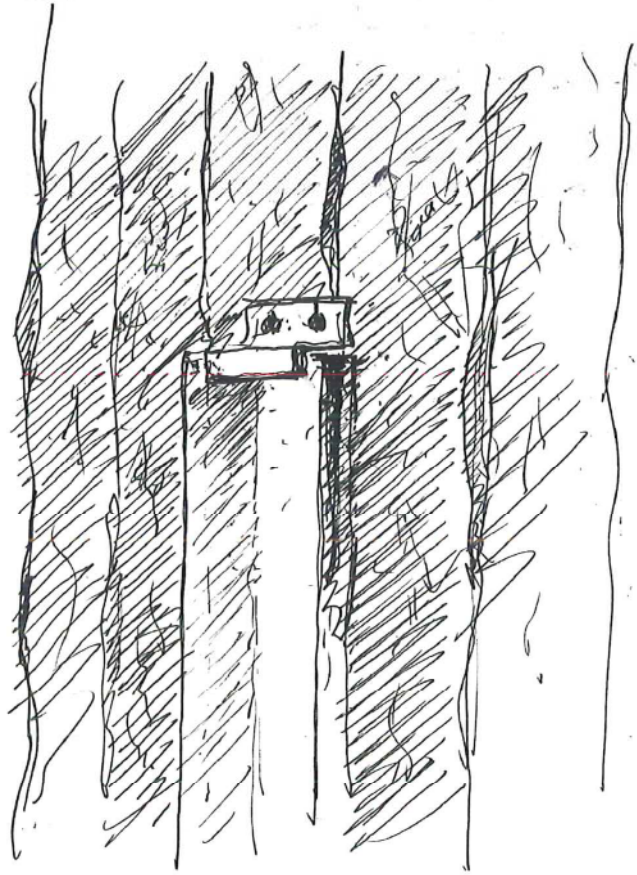
impressie woningen in de boskamer

Elke woning en tuin heeft zijn eigen genuanceerde kleur.

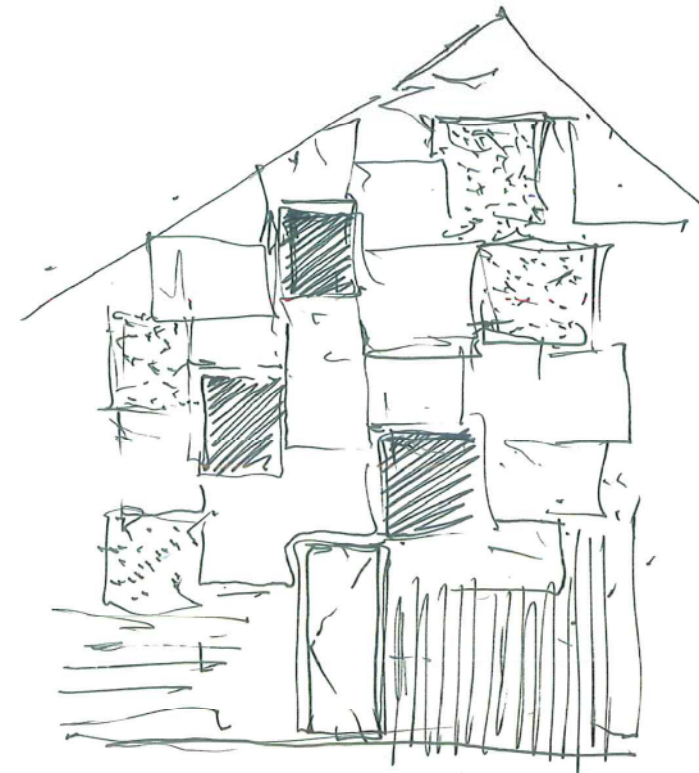
natuur als inspiratie

lichtplank
kozijnloze detaillering verzacht de grens tussen binnen en buiten

berkgevel
de bast van berken weerspiegeld in de gevel

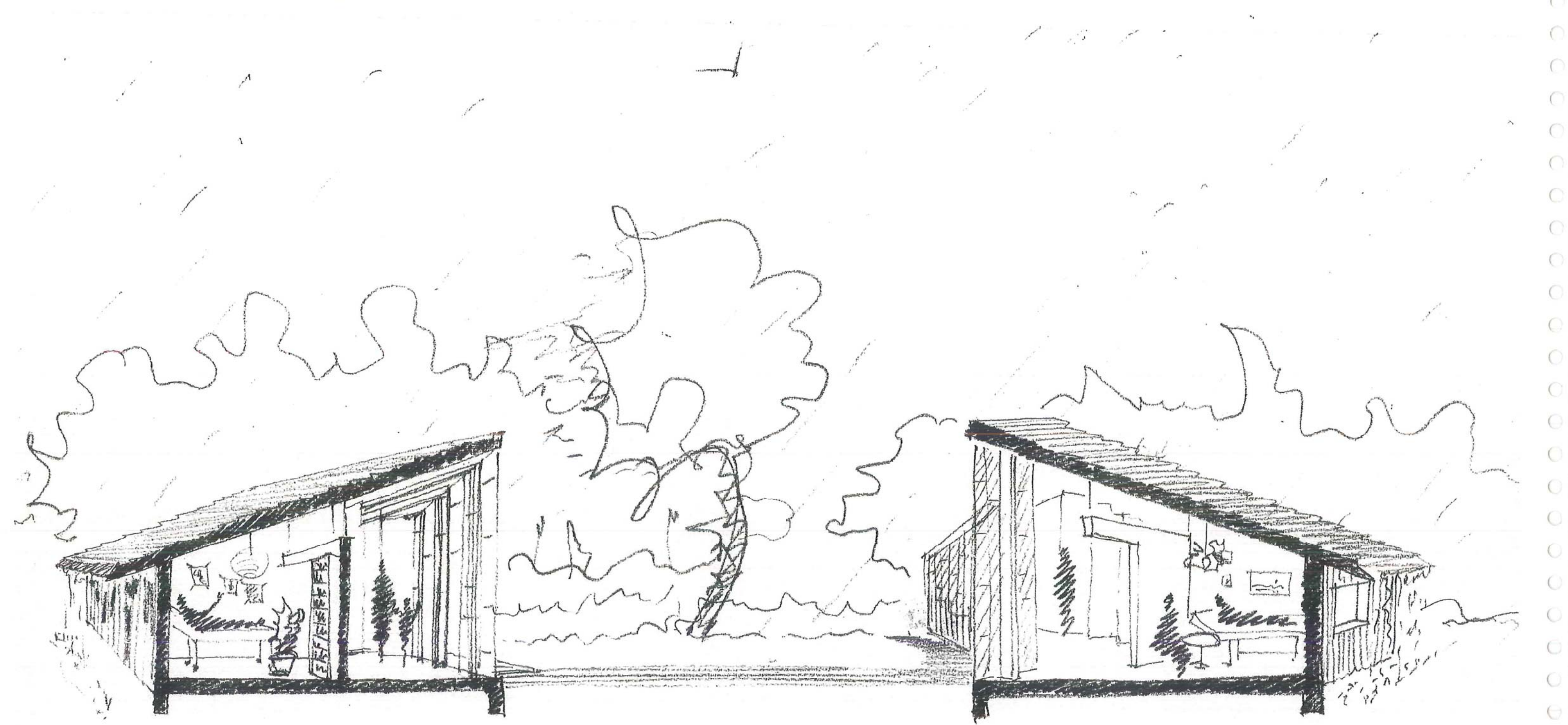

bladergevel
combinatie van onbehandelde houten gevelementen en gebeitste gevelementen waarvan de kleur per woning kan variëren

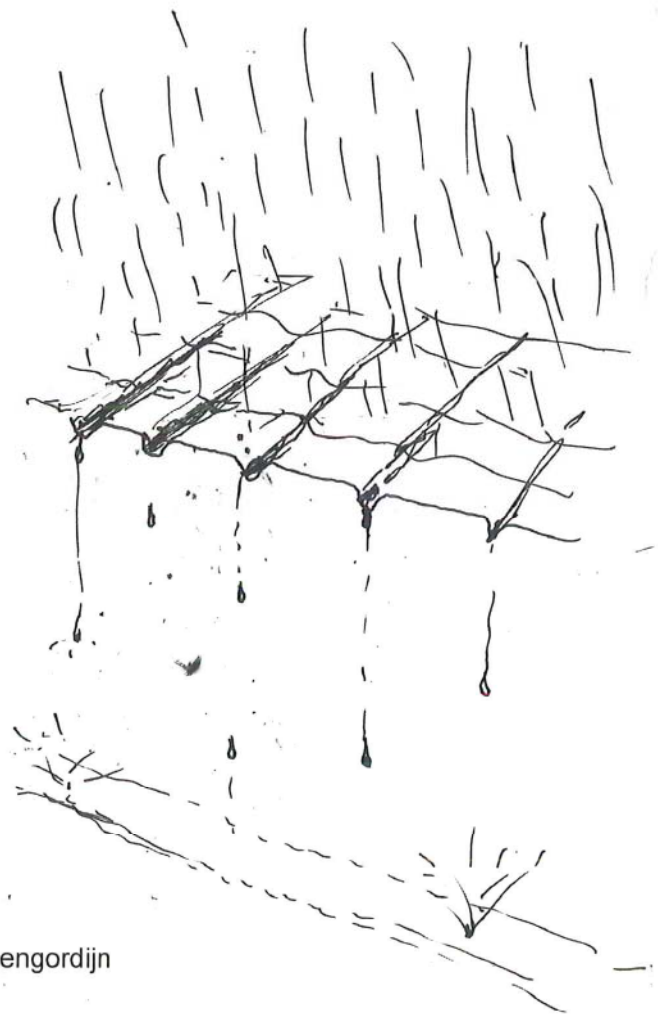
Berk en gevel

De relatie tussen architectuur en landschap wordt op verschillende schaalniveaus zichtbaar. De bebouwing beweegt mee met het lange en gebogen lijnenspel van het bos en opent zich op een aantal posities naar het open veld. Tegelijkertijd is er een sterke samenhang tussen materiaal en beplanting. De individualiteit van van elke woning wordt versterkt door de van kleur variërende gevels. De kleur vindt zijn oorsprong in de kleur van de aanplant in de door de woningen omarmde tuinen. Het bijvoorbeeld aanplanten van een aantal berken brengt aan de materialisatie van de gevel een zilvergrijze gloed met zich mee. De vlekken op de bast zie je terug in de onregelmatigheid en schaduwen van de onregelmatige opgedekte planken. Deze mooie bomen hebben bovendien een mooi geluid wanneer de wind door de bladeren blaast. Dit verrijkt de zintuigelijke waarneming.

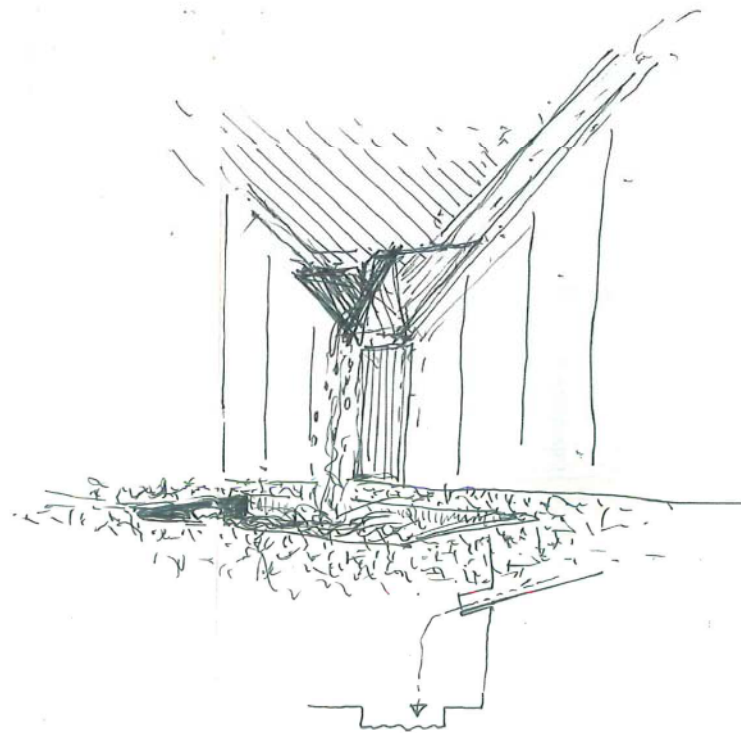
impressie privéruimten

aanraakbaarheid

regengordijn

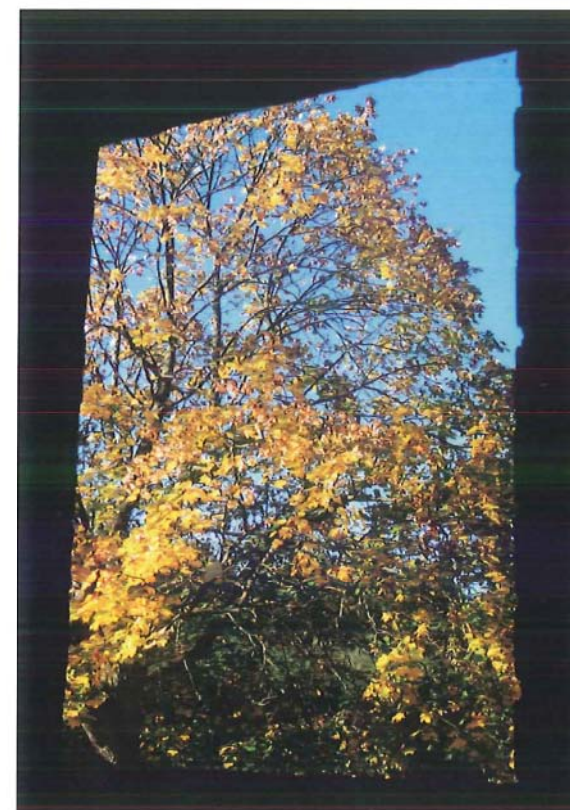
waterspuwer

kozijnloos venster

Aanraakbaarheid, architectuur & techniek

De uitwerking van de architectuur kan naast daglicht ook inspelen op de beleving van geluid door de natuur en de elementen te integreren in de techniek van het gebouw. Het kozijnloze detail vervaagt de grens tussen binnen en buiten. De natuur wordt aanraakbaar en tegelijkertijd de architectuur ook.

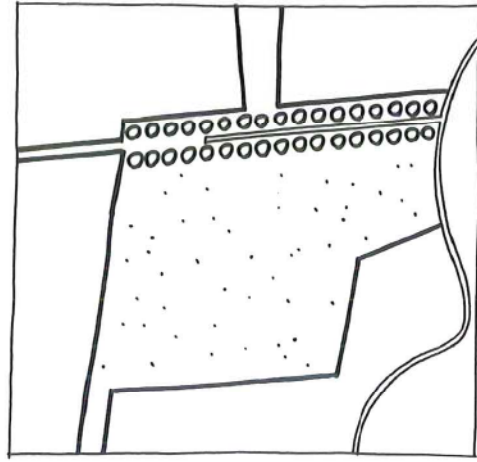
BELLEVING VAN D

ERUIMTES

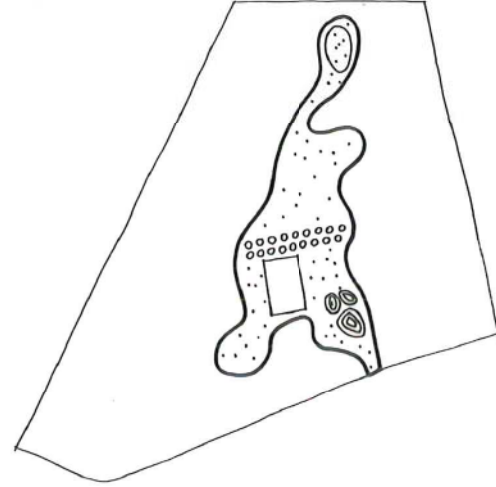
BOS

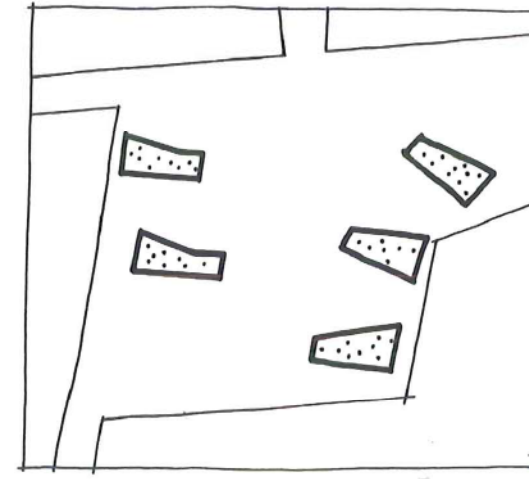
BOSKAMER

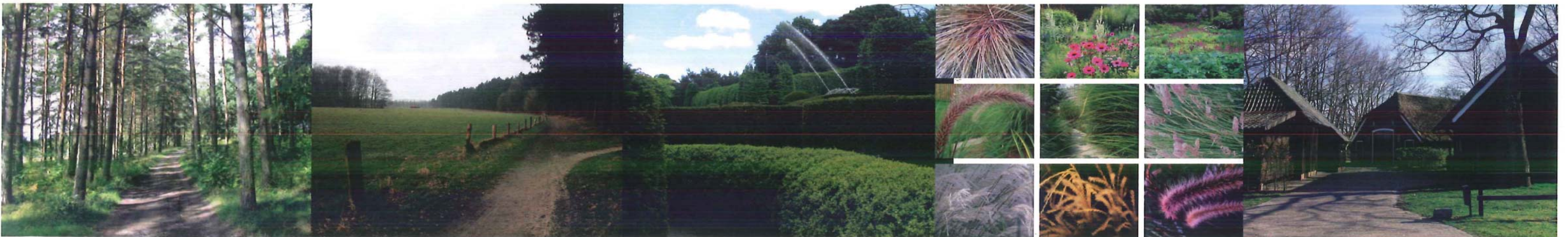
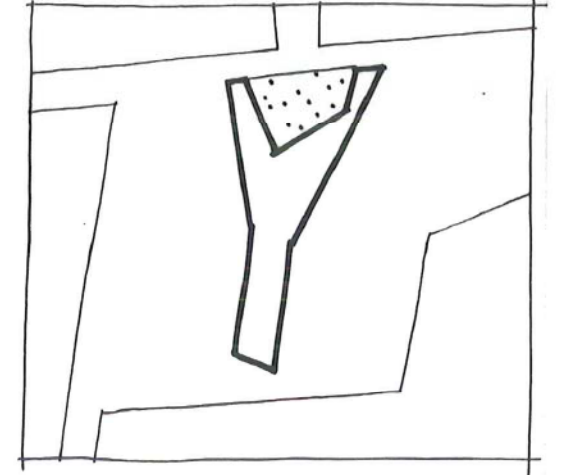
PARK

TUIN

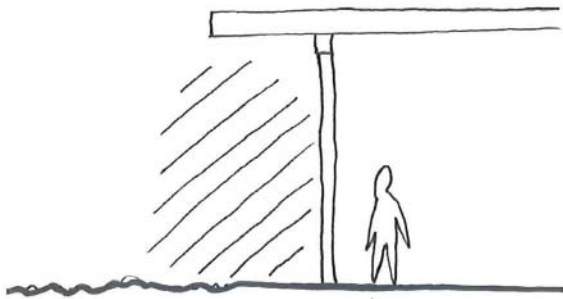

ERF

beleving van de ruimtes

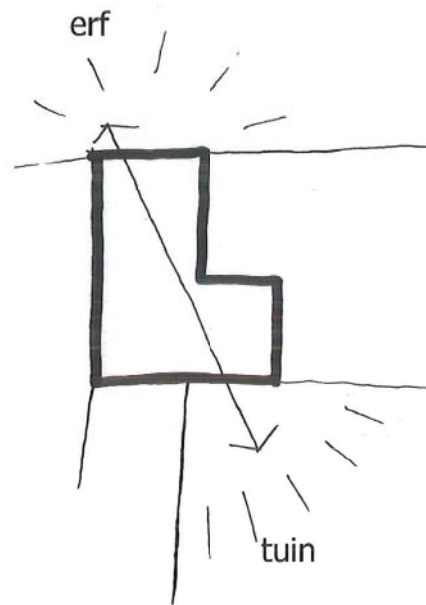
OVERKAPPING

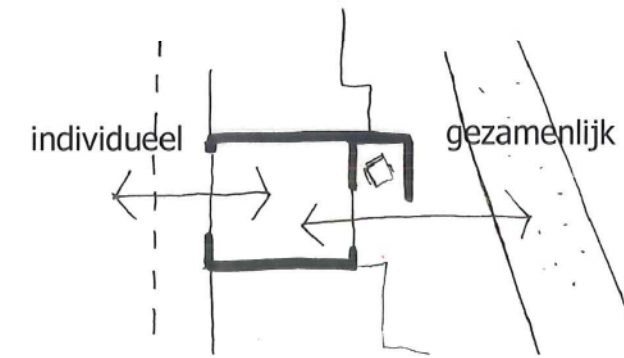
ENTREE

WOONKAMER

EIGEN KAMER

TERRAS

